

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง
การศึกษากระบวนการผลิตข้าวจากปอนิก้าสำเร็จรูป
(Study on Instant Japonica Rice Processing)

T096826

นางสาวจุฑามาศ ส้อมกลางค์
นางสาวพิชญ์สิทธิ์ ศรีตำราญ

ปพ.
 ๑๖๒๘ก
 ๒๕๔๖

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 96826

วัน,เดือน,ปี..... ๗ ๕ ๒๕๔๖

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาอุตสาหกรรมการเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. ๒๕๔๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษากระบวนการผลิตข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป
(Study on Instant Japonica Rice Processing)

โดย

นางสาวจุฑามาศ สือมงคลวงศ์
นางสาวพิชญ์สิณี ศรีตำราญ

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

(Signature)
( )

(Signature)

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร

.....
( )

หัวหน้าภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

กระบวนการผลิตข้าวข้าวจ๊อปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป เป็นทางหนึ่งในการเพิ่มมูลค่าของข้าวจ๊อปอนนิก้า โดยนำข้าวมาหุงสุกในอัตราส่วนระหว่างข้าวจ๊อปอนนิก้าต่อน้ำที่ 1:1.1, 1:1.3 และ 1:1.5 นำใส่ในถุงพลาสติก PE และนำไปแช่เย็นที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นนำไปทำแห้งในอุโมงค์ไมโครเวฟเป็นเวลา 20 นาที ด้วยความเร็วของสายพาน 1.5 เมตร/นาที พบว่าข้าวจ๊อปอนนิก้าที่หุงในอัตราส่วนข้าวจ๊อปอนนิก้าต่อน้ำเท่ากับ 1:1.1 มีความเหมาะสมเพราะมีลักษณะที่ปรากฏที่ดีที่สุดคือ สามารถแยกออกเป็นเม็ดเดี่ยวๆ ได้ง่ายและเม็ดที่ได้เป็นเม็ดที่สมบูรณ์ เมื่อนำไปศึกษาการคืนรูปที่ระยะเวลา 5 นาที ด้วยไมโครเวฟและวิธีการคืนรูปด้วยน้ำร้อน โดยการคืนโดยใช้ข้าวจ๊อปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปต่อน้ำที่อัตราส่วน 1:0.8, 1:1.1, 1:1.2 และ 1:1.4 พบว่าการคืนรูปโดยใช้อัตราส่วนของข้าวจ๊อปอนนิก้าต่อน้ำที่อัตราส่วน 1:1.4 ได้ข้าวที่มีลักษณะเหมือนกับข้าวที่หุงสุกใหม่มากที่สุดและไม่มีลักษณะที่เป็นไตเหลืออยู่ ข้าวเหนียวนุ่ม

จุฬารักษ์ สือมงคลวงศ์
 พิษณุสิณี ศรีศึกษา
 ลายมือนักศึกษา

อุบล อดิสร
 ลายมืออาจารย์ที่ปรึกษา

๔ มีนาคม ๒๕๖๗
 วัน/เดือน/ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษเรื่องการศึกษากระบวนการผลิตข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป (Study on Instant Japonica Rice Processing) สำเร็จด้วยดีด้วยการอนุเคราะห์จากหลายฝ่ายด้วยกัน ซึ่งต้องขอขอบพระคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วุฒิชัย นาครักษา อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษสำหรับความเมตตา ความช่วยเหลือ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและอุปการณอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการทดลอง ตลอดจนข้อมูลที่สำคัญต่าง ๆ ของข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป ทำให้ปัญหาพิเศษครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร. ระติพร หาเรือนกิจ และ อ.กิตติชัย บรรจง กรรมการปัญหาพิเศษที่กรุณาให้คำแนะนำพร้อมทั้งช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ จึงทำให้ปัญหาพิเศษสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ห้องธุรการทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อความสะดวกในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้

และสุดท้ายขอขอบคุณเพื่อ ๆ ในภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นกำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือทุกคนที่มีส่วนทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จ โดยสมบูรณ์

หากปัญหาพิเศษฉบับนี้มีประโยชน์สำหรับผู้อ่าน ขอยกคุณความดีนี้ให้แก่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ ให้การศึกษาและความหวังดีตลอดมา

จุฬามาศ ต้อมมงคลวงศ์
พิชญ์สิทธิ์ ศรีสำราญ
มีนาคม 2547

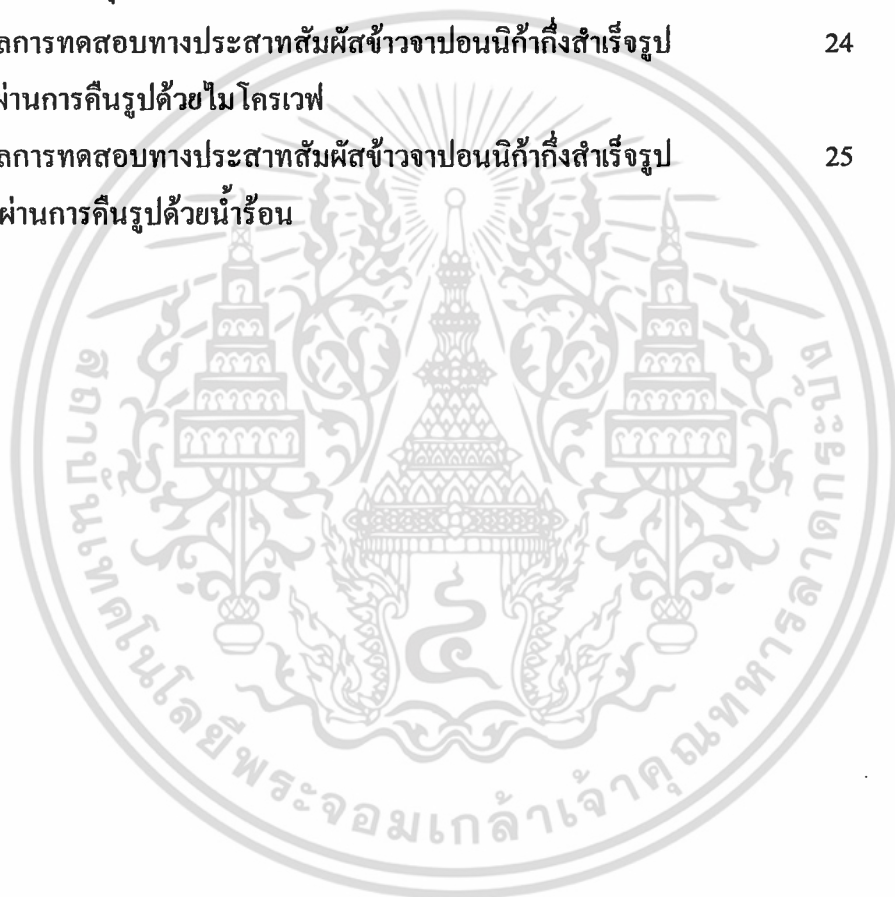
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
สารบัญตารางภาคผนวก	จ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
สารบัญรูปภาพผนวก	ช
บทที่ 1. บทนำ	1
2. วารสารปริทรรศน์	3
2.1 ข้าวจําปอนนิก้าในประเทศไทย	3
2.2 โครงสร้างของเมล็ดข้าว	4
2.3 คุณลักษณะทางเคมี ภายภาพ ของข้าวจําปอนนิก้า	5
2.5 คุณภาพการหุงต้มและรับประทานของข้าว	6
2.6 การเกิดรีโทรกราเดชัน (Retrogradation)	9
2.7 ไมโครเวฟ (Microwave)	9
2.8 กระบวนการผลิตข้าวกล้องกึ่งสำเร็จรูป	10
3. อุปกรณ์และวิธีการทดลอง	16
3.1 วัสดุและอุปกรณ์	16
3.2 วิธีการทดลอง	18
4. ผลการทดลอง	20
4.1 ผลการตรวจสอบความชื้น	20
4.2 ผลการตรวจสอบการเจลาติไนส์	21
4.3 ตรวจสอบอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์	22
4.4 เปรียบเทียบคุณลักษณะของข้าว	22
4.5 การทดสอบทางประสาทสัมผัส	24
ของการคั้นรูปของข้าวจําปอนนิก้า	
5. สรุปผลการทดลอง	26
5.1 สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง	26
ข้อเสนอแนะ	28
เอกสารอ้างอิง	29
ภาคผนวก	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงการจำแนกลักษณะของข้าวสุกตามปริมาณอะไมโลส	7
2. แสดงค่าความคงตัวของแป้งสุก	8
3. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าการสลายเมล็ดในค่างกับอุณหภูมิแป้งสุก	8
4. ผลการทดลองหาปริมาณความชื้น	20
5. ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบการเจลาติไนส์	21
6. ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ ระหว่างเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ	22
7. ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสข้าวจากปอณิก้ากิ่งสำเร็จรูป ที่ผ่านการคักรูปด้วยไมโครเวฟ	24
8. ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสข้าวจากปอณิก้ากิ่งสำเร็จรูป ที่ผ่านการคักรูปด้วยน้ำร้อน	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่	หน้า
1. โครงสร้างพื้นฐานภายในของเมล็ดข้าว	4
2. โครงสร้างของอะไมโลสและอะไมโลเพกติน	5
3. การเรียงตัวของประจุในอาหารตามธรรมชาติ	15
4. การเรียงตัวของประจุในอาหารเมื่อได้รับความร้อนจากคลื่นไมโครเวฟ	15
5. เปรียบเทียบข้าวจากปอนนิก้าที่ไม่ได้ผ่านการหุงและข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูป	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
ค.1 ข้อมูลผลการทดลองการหาปริมาณความชื้น	35
ค.2 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยไมโครเวฟ ผู้ทดสอบคนที่ 1	37
ค.3 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยไมโครเวฟ ผู้ทดสอบคนที่ 2	37
ค.4 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยไมโครเวฟ ผู้ทดสอบคนที่ 3	38
ค.5 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยไมโครเวฟ ผู้ทดสอบคนที่ 4	38
ค.6 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อน ผู้ทดสอบคนที่ 1	39
ค.7 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อน ผู้ทดสอบคนที่ 2	39
ค.8 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อน ผู้ทดสอบคนที่ 3	40
ค.9 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อน ผู้ทดสอบคนที่ 4	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพภาคผนวก

รูปภาพภาคผนวกที่	หน้า
ง.1-2 การวิเคราะห์การเจลาตินไนส์	41
ง.3-4 เครื่อง centrifuge	41
ง.5 ข้าวจAPONนิก้า ทรายข้าง พันธุ์ชาซานิชิกิ	41
ง.6 ถาดพลาสติกโพลีโพรพิลีน	42
ง.7 อุโมงค์ไมโครเวฟ	42
ง.8-10 การคั้นรูปด้วยไมโครเวฟ	43
ง.11 ข้าวจAPONนิก้าคั้นรูปจากไมโครเวฟ	43
ง.12 ข้าวจAPONนิก้าคั้นรูปจากน้ำร้อน	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ข้าวจัดเป็นพืชที่เป็นอาหารหลักของประชากรมากกว่าร้อยละ 50 ในทวีปและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยชนิดของข้าวที่ใช้เป็นอาหารได้ถูกจำแนกออกเป็นชนิดสำคัญ ๆ ตามถิ่นกำเนิด โดยข้าวญี่ปุ่นนั้นจะจัดอยู่ในกลุ่มจาปอนิก้า (Japonica) มีลักษณะเด่นโดยทั่วไปได้แก่ เมล็ดสั้นป้อม หุงแล้วมีความเหนียวมาก และให้ผลผลิตสูง (อาจอง 2537: 22-25) และเป็นกลุ่มที่ได้รับความสนใจมากขึ้นในขณะนี้

ปัจจุบันในประเทศไทยข้าวจาปอนิก้า (Japonica) กำลังได้รับความสนใจทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ข้าวจาปอนิก้า (Japonica) มีถิ่นกำเนิดในประเทศญี่ปุ่นซึ่งอยู่ในโซนอบอุ่น จะมีฤดูปลูกข้าวของญี่ปุ่นอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ในสภาพที่หนาวเย็นคล้ายฤดูหนาวทางภาคเหนือตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทยทำให้สามารถปลูกข้าวจาปอนิก้า (Japonica) ได้เหมือนประเทศญี่ปุ่น ข้าวจาปอนิก้า (Japonica) ที่ปลูกในประเทศไทยนั้นมีคุณภาพไม่แตกต่างไปจากข้าวญี่ปุ่น โดยมีการยืนยันจากการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาข้าวจาปอนิก้า (Japonica) โดยสถานีทดลองและศูนย์วิจัยข้าวต่าง ๆ ในประเทศไทยและข้าวจาปอนิก้า (Japonica) ที่ปลูกในประเทศไทยนั้นสามารถผลิตและจำหน่ายให้กับชาวญี่ปุ่นและผู้บริโภคที่บริโภคข้าวจาปอนิก้า (Japonica) ซึ่งที่บริโภคที่เคยชินกับรสชาติของข้างชนิดนี้ก็ให้การยอมรับในคุณภาพเป็นอย่างดี นอกจากนี้ข้าวจาปอนิก้าสามารถส่งขายตลาดข้าวของประเทศญี่ปุ่นในอนาคตหรือนำมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าข้าวจาปอนิก้าในประเทศไทยสามารถที่จะปลูกและจำหน่ายเพื่อบริโภคให้กับชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาท่องเที่ยวและลงทุนในประเทศไทย และเพื่อต้องการส่งออกในประเทศที่นิยมบริโภคข้าวจาปอนิก้า (ธวัช 2534: 10-14)

จากสาเหตุข้างต้น จึงมีการทำผลิตภัณฑ์ข้าวจาปอนิก้าสำเร็จรูป ด้วยการนำข้าวมาทำให้สุก (gelatinization) แห้งเย็น ทำให้แห้งด้วยอุโมงค์ไมโครเวฟ แล้วนำข้าวถึงสำเร็จรูปที่ได้มาบรรจุเก็บรักษาเอาไว้ในภาชนะปิดสนิท เมื่อต้องการรับประทานก็สามารถนำข้าวถึงสำเร็จรูปที่ได้มาเติมน้ำร้อนหรือใช้ไมโครเวฟในการคืนรูปได้ทันที ข้าวที่ได้ก็จะเหมือนข้าวตอกหุงสุกใหม่ ๆ การทำผลิตภัณฑ์ข้าวจาปอนิก้าสำเร็จรูปนั้นสามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน อีกทั้งเป็นการเพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้บริโภคในสภาพดำรงชีวิตในปัจจุบัน การทำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มมูลค่าของข้าวจาปอนิก้าในการส่งออกในประเทศและต่างประเทศและยังเป็นการนำข้าวจาปอนิก้าที่ปลูกได้ในประเทศไทย มาใช้ประโยชน์โดยการนำมาแปรรูปในระดับอุตสาหกรรมในอนาคตได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากระบวนการแปรรูปข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูป ในสถานะที่เหมาะสม
2. เพื่อศึกษาการคืนรูปของข้าวจากปอนนิก้าและการยอมรับของผู้บริโภคด้วยการทดสอบโดยการชิมแล้วให้คะแนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 วารสารปริทรรศน์

2.1 ข้าว Japonica ในประเทศไทย

ในปี พ.ศ.2507 สถานีทดลองข้าวพาน โดยนายจ่าง พูลสวัสดิ์ ได้นำข้าวพันธุ์จaponica ซึ่งนอร์มมาทดลองปลูกในฤดูนาปรัง ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ปรากฏว่าให้ผลผลิตสูงถึง 600 กิโลกรัมต่อไร่ การปลูกทดลองได้ทำต่อ ๆ มาถึงปี พ.ศ.2528 สถานีทดลองข้าวพานได้ฟื้นฟูงานวิจัยและพัฒนาขึ้นมา โดยรวบรวมพันธุ์ข้าวที่มีอยู่ในสถานีและจากศูนย์วิจัยและสถานีทดลองข้าวต่าง ๆ รวมทั้งที่นำเข้ามาใหม่ จากประเทศญี่ปุ่น โดยความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญของทั้งสองประเทศ ในปี 2531 สถานีทดลองข้าวสันป่าตองยังได้ร่วมมือกับภาคเอกชนคือบริษัท ที ซี ซี การเกษตร จำกัด ดำเนินการวิจัยและพัฒนาข้าว Japonica ทั้งด้านการปรับปรุงพันธุ์และด้านเทคโนโลยีการผลิต สำหรับภาคอื่นๆ โดยเฉพาะภาคเหนือตอนล่างและภาคกลาง ได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับข้าว Japonica อย่างกว้างขวางที่ศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก สถานีทดลองข้าวชัยนาท สถานีทดลองข้าวสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี นอกจากนี้ ในปี 2535 สถานีทดลองข้าวพานได้ร่วมมือกับมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง นำข้าว Japonica เข้าทดสอบและพัฒนาในเขตพื้นที่โครงการพัฒนาออยตุง กิ่งอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ปรากฏว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรชาวไทยภูเขาได้ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 500-700 กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตที่ได้จากการผลิตในโครงการ ได้มีภาคเอกชนสนับสนุนโดยรับซื้อเพื่อแปรรูปด้วยการจัดซื้อจำหน่ายในตลาดกรุงเทพ และส่งขายต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่น(บริบูรณ์ 2537 : 9-17) และนอกจากนี้ยังนำมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่างๆ และปัจจุบันนี้มีภาคเอกชนหลายแห่งในเขตภาคเหนือตอนบน ได้ให้ความสนใจในการผลิตข้าว Japonica เช่น บริษัท ไชยวิวัฒน์อุตสาหกรรมจำกัด ได้ทำการศึกษาทดลองปลูกข้าว Japonica เพื่อปูพื้นฐานการผลิตต่อไป และบริษัท สยามจาโปนิก้าฟลาวัวร์จำกัด มีเป้าหมายการผลิตข้าวเพื่อการบริโภค และเพื่อการแปรรูปแปรรูปส่งไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่น (สุรีย์ และสำลี 2538:1-61)

จะเห็นได้ว่าแหล่งผลิตข้าว Japonica ในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ภาคเหนือซึ่งมีอากาศหนาวเย็น แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน พะเยา และพิษณุโลก นอกจากนี้ภาคเหนือแล้วยังมีปลูกทางภาคกลางบางจังหวัด ได้แก่ จังหวัดอยุธยา ปทุมธานี ฉะเชิงเทรา และกาญจนบุรี (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2536: 1-4)

ในปัจจุบันได้มีการทดลองปลูกข้าว Japonica แบบนาปรังที่จังหวัดหนองคาย พันธุ์ที่ทดลองปลูก คือ พันธุ์ชูบุ ปรากฏว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 600 กิโลกรัมต่อไร่ (ที่ความชื้น 15 เปอร์เซ็นต์) (เกตุอร 2539 :11) ซึ่งนอกจากพันธุ์ชูบุแล้วยังมีพันธุ์ Japonica ที่สามารถปลูกได้ผลผลิตสูงอีกหลายพันธุ์ เช่น พันธุ์ ชาซานชิเกิ หรือพันธุ์ ก.วก.1 และพันธุ์ โคชิอิการิ ทั้งสองพันธุ์มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพการหุงต้มดี ส่วนพันธุ์อิกตะโกมาซิ หรือ พันธุ์ ก.ว.ก.2 เป็นพันธุ์ที่มีรสชาติ เหมือนพันธุ์ชาธานี ซิกิ ให้ผลผลิตสูง พันธุ์ข้าวเหล่านี้เป็นพันธุ์ข้าวที่ใช้เพื่อการบริโภคโดยตรงโดยสามารถปลูกได้ดีในเขต ภาคเหนือ (สุริย์ และสำลี 2538 :1-61)

2.2 โครงสร้างของเมล็ดข้าว

เมล็ดข้าวประกอบด้วยโครงสร้าง 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ เปลือกหุ้มเมล็ด (Hull or Husk) และ ส่วนของผล (Caryopsis) ซึ่งเมื่อขัดสีเอาส่วนของเปลือกหุ้มเมล็ดออกแล้วจะเหลือส่วนผล ซึ่งส่วนผล นี้จะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

2.2.1 เยื่อหุ้มเมล็ด (Pericarp) เป็นส่วนที่อยู่ถัดจากเปลือกหุ้มเมล็ด ทำหน้าที่ห่อหุ้ม เมล็ดไว้ประกอบด้วยเซลลูโลส และเฮมิเซลลูโลสสูง

2.2.2 เปลือกหุ้มผล (Seed coat) อยู่ถัดจากเยื่อหุ้มผลเข้าไป เป็นเนื้อเยื่อสองชั้นเรียง กัน ประกอบด้วยไขมันสูง

2.2.3 ชั้นอัลลูโรน (Aleurone layer) เป็นเซลล์ที่มีผนังหนาเรียงต่อกันประมาณ 1 – 7 ชั้น หุ้มทั้งเมล็ด ประกอบด้วยโปรตีนและไขมันสูง

2.2.4 เอนโดสเปอร์ม (Endosperm) เป็นส่วนที่มีแป้งอยู่สูงถึงร้อยละ 90 ในรูปของ เม็ดแป้ง (Starch granule) ที่อัดตัวกันแน่นรวมเป็นสารประกอบแป้ง (Starch compound) และใน ส่วนนี้ยังมีโปรตีน (Protein body) แทรกอยู่ระหว่างเม็ดแป้งประมาณร้อยละ 8 – 10

2.2.5 กัพพะหรือเอมบริโอ (Embryo) จะอยู่คานล่างของเมล็ด เป็นแหล่งของ สารอาหารจำพวก โปรตีน ไขมัน และวิตามินต่างๆ

รูปที่ 1 โครงสร้างพื้นฐานภายในของเมล็ดข้าว

ที่มา : คณะอาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (2539)

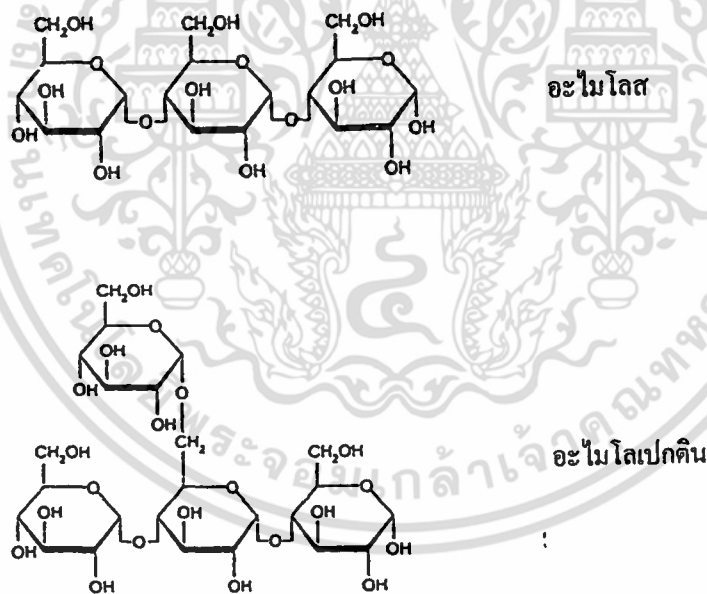
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 คุณลักษณะทางเคมี ภายนอก ของข้าวเจ้าปอนนิก้า

ข้าวเจ้าปอนนิก้ามีลักษณะแตกต่างจากข้าวไทย หรือข้าวในกลุ่มอินดิกาหลายประการ โดยเมล็ดข้าวเจ้าปอนนิก้า มีลักษณะพิเศษคือ มีรูปร่างเมล็ดป้อมสั้น น้ำหนักเมล็ด 1000 เมล็ดประมาณ 20-25 กรัม หุงสุกได้ในอุณหภูมิ ประมาณ 65-85 องศาเซลเซียส มีปริมาณอะไมโลสในแป้งต่ำ ประมาณ 15-20 เปอร์เซ็นต์ ข้าวสุกจะนุ่มมีความหยุ่นและเหนียว เมล็ดข้าวสุกจึงเกาะติดกัน (บริบูรณ์ 2537 : 9-17)

2.4 การเกิดเจลาตินในสัของแป้ง

คาร์โบไฮเดรตที่เป็นองค์ประกอบในเมล็ดข้าวจะอยู่ในรูปของเม็ดแป้งซึ่งประกอบด้วยโพลีเมอร์ 2 ชนิด คือ อะไมโลส และอะไมโลเพกติน โดยอะไมโลสจะเป็นโพลีเมอร์ชนิดที่มีโครงสร้างเป็นสายโซ่ตรง ประกอบด้วยกลูโคสเชื่อมต่อกันด้วยพันธะแอลฟา 1,4 ไกลโคซิดิก ส่วนอะไมโลเพกตินจะมีโครงสร้างเป็นแบบกิ่งหรือสาขา ประกอบด้วยกลูโคสเชื่อมต่อกันด้วยพันธะแอลฟา 1,4 ไกลโคซิดิกในช่วงที่เป็นสายตรง และแอลฟา 1,6 ไกลโคซิดิกในช่วงที่เป็นกิ่งหรือสาขา (วุฒิชัย นาครักษา. 2536)

รูปที่ 2 โครงสร้างของอะไมโลสและอะไมโลเพกติน

ที่มา : Oatces (1997)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติเด่นของเม็ดแป้งในน้ำในระหว่างการให้ความร้อนนั้น พบว่าแต่เดิมเม็ดแป้งจะไม่ละลายน้ำ แต่เมื่อได้รับความร้อน เม็ดแป้งจะค่อยๆ ดูดซับน้ำมากขึ้น และเกิดการพองตัวยอมให้แทรกเข้าไปในภายใน ซึ่งส่วนที่เป็นอะไมโลสและอะไมโลเพกตินจะเกิดการเคลื่อนที่และไหลออกมาภายนอกรวมอยู่กับน้ำ จึงทำให้ได้ของผสมที่มีความหนืดและใสมากขึ้น และส่วนที่เป็นไบรีฟริงเจน (Birefringence) จะค่อยๆ จางหายไปหมดเมื่อถึงอุณหภูมิหนึ่งซึ่งเม็ดแป้งพองตัวเต็มที่ และของผสมมีความหนืดสูงสุด เรียกอุณหภูมินี้ว่า อุณหภูมิแป้งสุก (Gelatinization temperature) และเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า การเกิดเจลลาติไนส์เซชัน (Gelatinization)

2.5 คุณภาพการหุงต้มและรับประทานของข้าว

คุณสมบัติทางเคมีและกายภาพ มีความสำคัญต่อการทดสอบและประเมินคุณภาพการหุงต้มและรับประทาน (eating and cooking quality) เนื่องจากความนิยมในการรับประทานของผู้บริโภคในแต่ละประเทศจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับคุณภาพการหุงต้มและการรับประทาน ดังเช่น ชาวญี่ปุ่น และเกาหลี นิยมข้าวนุ่มและเหนียวจับกันเป็นก้อน (วุฒิชัย 2535 :22-31) คุณสมบัติทางเคมีและกายภาพที่มีผลต่อคุณภาพการหุงต้มและรับประทานมีดังนี้

2.5.1 ปริมาณอะไมโลส (Amylose content) สตาร์ทในเมล็ดข้าวมีอะไมโลเพกตินเป็นองค์ประกอบหลักและอะไมโลสเป็นองค์ประกอบรอง ในสภาวะธรรมชาติในเม็ดแป้ง มีการจับกันของโมเลกุลอะไมโลสและอะไมโลเพกติน ส่วนที่เป็นผลึก (Crystalline) จะเป็นบริเวณโมเลกุลอะไมโลสและอะไมโลเพกตินจัดเรียงตัวกันอย่างหนาแน่นเป็นระเบียบ พองตัวยาก ซึ่งทำให้เม็ดแป้งไม่ละลายในน้ำเย็น แต่ในส่วนที่เป็นอสัณฐาน (Amorphous) ของเม็ดแป้งเป็นส่วนที่โมเลกุลจัดเรียงตัวกันไม่หนาแน่น และมีกลุ่มไฮดรอกซิลอิสระอยู่มาก จึงพองตัวง่าย และโดยทั่วไปนักวิจัยนิยมแบ่งประเภทข้าว โดยใช้ปริมาณอะไมโลสเป็นหลัก ดังแสดงในตารางที่ 1 ทั้งนี้เมื่อเอ่ยถึงปริมาณอะไมโลส มีความหมายว่าส่วนที่เหลือของสตาร์ทเป็นอะไมโลเพกติน เม็ดแป้งในน้ำเมื่อถูกทำให้ร้อนขึ้น โดยการเพิ่มอุณหภูมิ หรือเพิ่มเวลาในการให้ความร้อน ความร้อนจะทำลายพันธะระหว่างโมเลกุลในบริเวณที่เป็นผลึก ทำให้เม็ดแป้งสามารถรับน้ำเข้าไปในบริเวณอสัณฐาน ทำให้บริเวณอสัณฐานมีโมเลกุลของน้ำมาเกาะมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันพันธะไฮโดรเจนในบริเวณผลึกจะเริ่มถูกทำลายและเม็ดแป้งก็จะขยายทำให้เกิดการพองตัวขึ้น จนในที่สุดเม็ดแป้งจะพองตัวเต็มที่เรียกว่า การเจลลาติไนส์เซชัน (Swinkle 1985 :15-46) ข้าวที่มีปริมาณอะไมโลสสูงเม็ดแป้งจะพองตัวได้ยากต้องใช้พลังงานความร้อนมากเม็ดแป้งถึงจะพองตัวทำให้ข้าวที่มีปริมาณ อะไมโลสสูงหุงสุกยาก และข้าวสุกที่ได้จะร่วนแข็ง (Luh and Liu 1980:592-594) เมื่ออุณหภูมิลดลงอะไมโลสที่อยู่ใกล้กันก็จะเคลื่อนที่มาจับตัวกันใหม่เรียกว่า การคืนตัวกลับของแป้ง (Retrogradation) ข้าวที่มีปริมาณอะไมโลสมากก็จะมี การคืนตัวของแป้งมากทำให้เมล็ดข้าวสุกที่ได้แข็ง เนื่องจากน้ำที่อะไมโลสดูดซึมไว้ถูกปล่อยออกมา

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกลักษณะของข้าวสุกตามปริมาณอะไมโลส

ปริมาณอะไมโลส	ชนิดข้าว	ลักษณะข้าวสุก
1-2	ข้าวเหนียว	เหนียวมาก
1-2	ข้าวเจ้าอะไมโลสต่ำมาก	เหนียวนุ่ม
9-20	ข้าวเจ้าอะไมโลสต่ำ	เหนียวนุ่ม
20-25	ข้าวเจ้าอะไมโลสปานกลาง	นุ่มก่อนข้าวเหนียว
25-35	ข้าวเจ้าอะไมโลสสูง	ร่วนแข็ง

ที่มา: Juliano(1985: 774p.)

คุณภาพของข้าวสุกนอกจากจะขึ้นอยู่กับปริมาณอะไมโลส ดังกล่าวข้างต้นแล้ว วิธีการหุงต้ม ยังมีส่วนทำให้ลักษณะข้าวสุกแตกต่างกันได้อีกด้วย โดยวิธีการหุงข้าวเพื่อให้ได้ข้าวสุกที่มีเนื้อสัมผัสที่ดีที่สุด จะต้องใช้อัตราส่วนระหว่างน้ำกับข้าวให้ได้สัดส่วนตามปริมาณ อะไมโลสที่เป็นองค์ประกอบของข้าว (Juliano 1982: 305-317) เช่นการหุงต้มข้าวอะไมโลสสูง หากใส่น้ำน้อยจะแข็งกระด้างมาก แต่เมื่อใส่น้ำมากขึ้นจะช่วยทำให้ข้าวนุ่มมากขึ้นและทำให้การขยายปริมาตรมากขึ้นด้วย การหุงข้าวโดยรินน้ำทิ้งหรือเช็ดน้ำ เป็นการทำให้เมล็ดข้าวมีโอกาสดูดน้ำมากขึ้น และทำให้ข้าวแข็งน้อยลงแต่ระหว่างคงข้าวเพื่อไล่ความชื้นที่มีมากเกินไป ข้าวยังได้รับความร้อนสูง ซึ่งมีผลทำให้เมล็ดสุกได้ หากการรินน้ำกระทำเมื่อข้าวค่อนข้างสุกก็อาจทำให้ข้าวแฉะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวอะไมโลสต่ำ (งามชื่น 2532 :11)

2.5.2 ปริมาณโปรตีน (Protein content) ปริมาณโปรตีนมีผลต่อการดูดน้ำของข้าวในระหว่างการหุงต้ม ข้าวที่มีโปรตีนสูงต้องใช้เวลาในการหุงต้มนาน เนื่องจากร่างแหโปรตีนที่อยู่รอบเมล็ดสตาร์ชจะเป็นตัวกั้นการดูดซึมน้ำของเมล็ดสตาร์ช ข้าวที่มีโปรตีนต่ำ เมื่อหุงสุกจะมีความนุ่มและเกาะตัวกันมากกว่าข้าวที่มีโปรตีนสูง

2.5.3 ความคงตัวของเจล (Gel consistency) แม้ว่าปริมาณอะไมโลสจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ข้าวมีคุณภาพการหุงต้มและรับประทานแตกต่างกัน ในข้าวบางพันธุ์ซึ่งมีปริมาณอะไมโลสใกล้เคียงกันแต่ข้าวสุกอาจมีคุณภาพแตกต่างกันบ้าง ทั้งนี้เนื่องจากแป้งสุกเมื่อเย็นแล้วมีความแข็งหรือความคงตัวแตกต่างกัน มีการแบ่งประเภทข้าวจากค่าความคงตัวเป็น 3 ชนิด ดังตารางที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงค่าความคงตัวของแป้งสุก

ประเภทแป้งสุก	ระยะทางที่แป้งไหล(มม.) (แป้ง 100 มก.ใน KOH0.2N 2มล.)
แป้งสุกแข็ง	26-40
แป้งสุกปานกลาง	41-60
แป้งสุกอ่อน	61-100

ที่มา: Juliano et al.(1980 : 233-237)

โดยข้าวที่มีค่าความคงตัวของเจลต่ำกว่า จะมีลักษณะเนื้อสัมผัสของข้าวสุกนุ่มกว่าข้าวที่มีความคงตัวของเจลสูง เมื่อมีปริมาณเอไมโลสเท่ากัน (Juliano 1982: 305-317)

2.5.4 อุณหภูมิแป้งสุก (Gelatinization temperature) เป็นอุณหภูมิที่ทำให้แป้งกลายเป็นเจล และเปลี่ยนจากลักษณะทึบแสงเป็น โปร่งใส อุณหภูมิของแป้งสุกมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาหุงต้ม โดยทั่วไปต้องใช้เวลา 14-24 นาที เพื่อต้มเมล็ดข้าวให้สุกข้าวที่มีอุณหภูมิแป้งสุกสูงต้องใช้เวลาหุงต้มนานกว่าข้าวที่มีอุณหภูมิแป้งสุกต่ำ อุณหภูมิแป้งสุกนั้นสามารถคาดคะเน ได้ โดยดูจากการทดสอบค่าการสลายเมล็ดค่าง (alkali test) ของข้าว โดยสามารถแบ่งประเภทข้าวตามระดับอุณหภูมิแป้งสุกเป็น 3 ประเภท ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าการสลายเมล็ดค่างในต่างกับอุณหภูมิแป้งสุก

อุณหภูมิแป้งสุก(°C)	ประเภทอุณหภูมิแป้งสุก	ค่าการสลายเมล็ดค่าง
55-69	ต่ำ	6-7
70-74	ปานกลาง	4-5
74.5-79	สูง	2-3

ที่มา : Juliano et al.(1980:233-237)

2.5.5 อัตราการยืดตัวของเมล็ดข้าวสุก(Elongation ratio) ในระหว่างการหุงต้มเมล็ดข้าวจะขยายตัวโดยรอบ โดยเฉพาะในด้านยาว ในข้าวบางพันธุ์เมล็ดสามารถยืดตัวได้มากซึ่งเป็นลักษณะพิเศษที่เป็นที่นิยม การที่เมล็ดยืดตัวได้มากทำให้เมล็ดข้าวสุกไม่เหนียวติดกัน คุณสมบัตินี้ช่วยเสริมให้ข้าวนั้นขึ้นหม้อดียิ่งขึ้น (Juliano and Perez 1984:231-292)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.6 กลิ่นหอม (Aroma) เป็นลักษณะพิเศษที่เป็นที่นิยมของคนไทยและผู้บริโภคบางกลุ่มมีรายงานว่า ข้าวที่มีกลิ่นหอมมีสาร 2-อะเซทิล-1-ไพโรลีน (2-acetyl-1-pyrroline) มากกว่าข้าวทั่วไป ซึ่งสารดังกล่าวนี้พบในข้าวสารหอมพันธุ์ต่าง ๆ ปริมาณ 0.04-0.09 ไมโครกรัมต่อกรัม และในข้าวกล้องประมาณ 0.1-0.2 ไมโครกรัมต่อกรัม สารหอมชนิดนี้ยังพบปริมาณสูงในพืชตระกูลไอบเดยในการทดสอบข้าวหอมนี้กระทำโดยแช่เมล็ดข้าวในน้ำเกลือเข้มข้น 10 % ปิดฝาให้สนิทเพื่อให้สารหอมระเหยออกมาแล้วจึงดมแยกข้าวหอมออกจากข้าวที่ไม่มีกลิ่น

2.5.7 การเปลี่ยนแปลงคุณภาพข้าวในระหว่างการเก็บ หลังการเก็บเกี่ยวเมล็ดข้าวมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติต่าง ๆ (Juliano 1985 :774p.) ได้รวบรวมรายงานของนักวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ คือ คุณภาพในการขัดสีข้าวเมล็ดยาวที่เป็นข้าวเก่าจะมีเมล็ดแกร่งกว่าข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่ ๆ นอกจากนี้การดูดซึมน้ำ (Water absorption) และการขยายปริมาตร (Volumn expansion) ของข้าวเก่าในระหว่างการหุงต้มก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน แต่น้ำข้าวจะมีของแข็งแขวนลอย (Total soluble solid) อยู่น้อยลง หรือใสขึ้น ในขณะที่ข้าวเมล็ดสั้นหรือข้าวจาปอนิก้าเมื่อนำข้าวเก่าที่เก็บไว้นานมาหุงจนสุก จะมีความเหนียว ความนุ่มและเลื่อมมันต่ำกว่าข้าวที่เก็บเกี่ยวได้ใหม่ ๆ

2.6 การเกิดรีโทรกราเดชัน (Retrogradation)

การเกิดรีโทรกราเดชัน (Retrogradation) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อของผสมของคาร์โบไฮเดรตในรูปเพสต์ (paste) ที่ร้อน หลังจากถูกปล่อยให้เย็นตัวลงหรือทำให้เย็น (Cooling) ซึ่งจะทำให้เกิดการพยายามรวมตัวกัน เกิดความข้นหนืดเพิ่มมากขึ้น และละลายได้น้อยลง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ ปริมาณอะไมโลส อะไมโลเพกติน โครงสร้าง ความเข้มข้นของคาร์โบไฮเดรตและปริมาณของสารอื่น ๆ ในของผสม เช่น สารลดแรงตึงผิว (surfactant) และเกลือ (salt)

2.7 ไมโครเวฟ (Microwave)

ไมโครเวฟ เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้ามีความถี่สูงอยู่ในช่วง 108 – 1011 Hz มีแหล่งกำเนิดจากหลอดแมกนีตรอนเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง สามารถทะลุผ่านสสารต่าง ๆ ยกเว้นโลหะ ความถี่ของคลื่นไมโครเวฟที่อนุญาตให้ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารในปัจจุบันคือ 915 และ 2450 MHz (Copson, 1975)

2.7.1 คุณลักษณะของไมโครเวฟ แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ

2.7.1.1 สามารถทะลุผ่านวัตถุบางอย่างได้ (Transmittance) คลื่นไมโครเวฟสามารถผ่านทะลุวัตถุบางชนิดได้โดยไม่มีการดูดกลับเข้าไป เช่น ภาชนะ ประเภท แก้ว กระเบื้อง เครื่องปั้นดินเผา พลาสติก กระดาษ

2.7.1.2 สามารถสะท้อนกลับได้ (Reflection) คลื่นไมโครเวฟจะสะท้อนกลับเพื่อมุ่งไปกระทบวัตถุประเภทโลหะในตู้อบไมโครเวฟ คลื่นจะสะท้อนจากด้านข้าง และด้านล่างของตู้ทำให้อาหารได้รับคลื่นไมโครเวฟทุกด้าน เวลาเอาอาหารเข้าไปอบจึงไม่จำเป็นต้องกลับด้านอาหารจะสุกเท่า ๆ กัน ในเวลาเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1.3 ความสามารถในการดูดซับ (Absorption) กลิ่นไมโครเวฟสามารถดูดกลิ่นเข้าไปในอาหารได้ทำให้เกิดการสันตะเหือน ของโมเลกุลที่มีขั้วในอาหารจนเกิดความร้อน โดยน้ำเป็นส่วนที่กลิ่นไมโครเวฟถูกดูดซับได้ง่ายที่สุด จากคุณสมบัติข้อนี้จึงทำให้อาหารสุก

2.7.2 หลักการให้พลังงานความร้อนด้วยไมโครเวฟ

หลอดแมกนีตรอนเป็นแหล่งกำเนิดคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่สูง แมกนีตรอนที่อยู่ภายในตู้อบจะเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้า 220 โวลต์ ให้อยู่ในรูปคลื่นไมโครเวฟที่มีกำลัง 600-700 วัตต์ ในการทำให้สสารเกิดความร้อน จะต้องมีสสารดูดกลืนคลื่นเป็นพวกโพลาร์ โมเลกุล เช่น น้ำ หรือสสารที่มีประจุอื่น ๆ เมื่อโมเลกุลของสสารพวกนี้อยู่ในสภาพแม่เหล็กไฟฟ้าของคลื่นไมโครเวฟจะพยายามจัดเรียงตัวตามแนวขั้วบวก ขั้วลบ ทำให้โมเลกุลเกิดการเคลื่อนที่ มีการปลัดกันระหว่างขั้วที่เหมือนกัน เกิดการเสียดสีระหว่างโมเลกุลเป็นผลทำให้เกิดความร้อน (Copson, 1975)

2.8 กระบวนการผลิตข้าวกล้องสำเร็จรูป

ในปัจจุบันได้มีการนำผลิตภัณฑ์ข้าวกล้องสำเร็จรูป (Quick Cooking Rice) จากข้าวเจ้าออกจำหน่ายแล้วในต่างประเทศ โดยมีผู้ที่ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์ข้าวเจ้ากล้องสำเร็จรูปดังนี้

Atallah และ Durani(1948) ได้ศึกษากระบวนการผลิตข้าวขาวกล้องสำเร็จรูปโดยใช้ข้าวขาว (White Rice) เป็นวัตถุดิบ หลักในการผลิตสรุปได้ดังนี้คือ การทำให้เม็ดสตาร์ช (Starch Granules) ในเมล็ดข้าวเกิดการเจลาติไนซ์ (Gelatinization) ด้วยการต้ม เพื่อเพิ่มความชื้นในเมล็ดข้าวจนถึง 65-70% ซึ่งไม่เกินระดับที่จะทำให้ลายโครงสร้างของเมล็ดจากนั้นจึงทำแห้ง

Bhattacharya และ Sowbhagya(1971) ศึกษาการดูดซับ (Water Uptake) ของข้าวที่มีอัตราความยาวต่อความกว้าง (L/W ratio) ต่างกัน โดยการต้มข้าวที่อุณหภูมิ 96 องศาเซลเซียส จากนั้นเมื่อทำให้เย็น และทิ้งให้สะเด็ดน้ำ เมื่อเปรียบเทียบอัตราการดูดซึมน้ำปรากฏว่าข้าวที่มีอัตราส่วนความยาวต่อความกว้างสูง จะมีค่าการดูดซึมน้ำมากกว่า ข้าวที่มีอัตราส่วนความยาวต่อความกว้างต่ำนอกจากนี้ Bhattacharya et al.(1972) ยังได้ศึกษาทางเคมีกายภาพ (Physicochemical Properties) ของข้าวเพิ่มเติมอีกพบว่าข้าวที่มีปริมาณอะไมโลสต่ำจะมีความสามารถในการดูดซึมน้ำได้สูงกว่าและเกิดการเจลาติไนซ์ที่อุณหภูมิต่ำกว่าข้าวที่มีปริมาณอะไมโลสสูง

Prabhakara Bhat et.al. (1973) ได้ศึกษาสภาวะที่จะสามารถลดระยะเวลาในการคืนรูป (reconstitution) ข้าวกล้องสำเร็จรูปที่ได้จากกระบวนการให้ความร้อนที่ 90 องศาเซลเซียส นาน 2.5-3 นาทีแล้วเอามาแช่น้ำต่อจากนั้นจึงทำให้สุกบางส่วนในหม้อหนึ่งความดันไอน้ำที่ 5 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว นาน 5 นาที จึงนำไปทำแห้งจนเหลือความชื้น 5 % พบว่าการคืนรูปของเมล็ดข้าวจะใช้เวลาประมาณ 4-5 นาที

Cox และCox(1975) ได้พัฒนากระบวนการผลิตข้าวกล้องสำเร็จรูปซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญคือ การเพิ่มปริมาณน้ำที่ถูดูดซับเข้าไปภายในเมล็ดโดยการให้ความร้อน ด้วยไอน้ำ (Steam) จนถึงอุณหภูมิ 185-280 องศาฟาเรนไฮต์ ที่ความดันบรรยากาศเป็นเวลา 2-10 นาที และแช่ข้าวใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารละลายที่ประกอบด้วย ฟอสเฟตและไตรโซเดียมฟอสเฟต ความเข้มข้นอยู่ระหว่าง 0.001-7% จากนั้นนำไปทำแห้ง

Chakrabarthly และ Dwarakanath (1980) ทดลองกระบวนการผลิตข้าวกล้องสำเร็จรูป ด้วยกระบวนการแปรรูปต่างๆ เพื่อที่จะลดระยะเวลาในการคั้นรูป กระบวนการผลิตที่ศึกษามีดังนี้ การนำมาอบที่อุณหภูมิสูง (Roasting) ตามด้วยการหุงสุกบางส่วน (Precooking of Pregelatinization) แล้วจึงทำแห้งโดยการทำให้เป็งค่อข ๆ สุก(Step-Wise Gelatinization) การเติมสารเคมีร่วมกับการค่อขทำให้เป็งสุก(Chemical Pretreatment and Step – Wise Gelatinization) และการระเหยน้ำที่อุณหภูมิสูงแบบลมดูด(High Temperature Pnuematic Dehydration) พบว่าวิธีการที่ค่อขทำให้เป็งสุกสามารถลดระยะเวลาในการคั้นรูป ให้เหลือเพียง 4-5 นาที ส่วนการเติมสารเคมีในรูปของกลีเซอรอล (Glycerol) และเกลือ สเตียเรต (Stearate salt) ร่วมกับสารเคมีอื่นๆ ไม่ได้ช่วยลดระยะเวลาในการคั้นรูป

ในปี ค.ศ.1976 Mc.Cabe ได้เสนอวิธีการทำให้ข้าวกล้องสำเร็จรูป (Quick Cooking Brown Rice) ด้วยวิธีการแช่ข้าว(Soaking) ในน้ำที่เป็นอุณหภูมิห้องเป็นระยะเวลา 2-3 ชั่วโมง แล้วนำมาอบแห้ง(baking) ในตู้อบทรงกระบอกแบบหมุน (Rotary – type Cylinder Oven) ที่อุณหภูมิ 300-350 องศาฟาเรนไฮด์ เป็นเวลา 40 นาที โดยทำหมุนเวียนกันไป 2 รอบ ผลิตภัณฑ์ที่ได้สามารถต้มโดยใช้ระยะเวลาประมาณ 5 นาที ซึ่งเร็วกว่าการต้มข้าวกล้องที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการต้มสุกนาน 30-40 นาที

Welby (1983) ได้เสนอวิธีการผลิตข้าวกล้องสำเร็จรูปในรูปของข้าวหุงสุกเร็ว (Quick Cooking Rice) ด้วยกระบวนการผลิตแบบต่อเนื่อง(Continuous Process) ด้วยการนำข้าวขาวมาทำให้เกิดการเจลาติไนส์ด้วยน้ำร้อน และฉีดพ่นไอน้ำสลับกันลงบนเมล็ดข้าวบนสายพาน เพื่อให้เม็ดเป็งในเม็ดข้าวเกิดการเจลาติไนส์สมบูรณ์ และมีปริมาณความชื้นสูงขึ้นประมาณ 70 % หลังจากนั้นจึงนำมาทำแห้งด้วยอุโมงค์ลมร้อนที่ความเร็วลม 90-125 เมตร/นาที เพื่อลดปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์ที่ได้ให้เหลืออยู่ระหว่าง 10-14% ข้าวกล้องสำเร็จรูปที่ได้สามารถใช้เวลาประมาณ 5 นาทีในการคั้นรูปด้วยน้ำร้อน

Smith et.al.(1985) ทดลองแช่ข้าวในสารละลาย 1% ของเกลือโซเดียมซิเตรท และเกลือโซเดียมคลอไรด์(50:50) เพื่อให้การดูดซึมน้ำในระหว่างการคั้นรูปดีขึ้น โดยใช้ระยะเวลาในการคั้นรูปประมาณ 5-10 นาที นอกจากนี้ยังพบว่า การแช่น้ำในลักษณะนี้จะทำให้ข้าวมีสีขาวมากขึ้น มีการแตกหักของเมล็ดหลังจากการทำให้สุกต่ำ แต่ทำให้อายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ข้าวกล้องสำเร็จรูปสั้นลงซึ่งสอดคล้องกับการทดลอง Bhaskar et.al.(1989) ที่ได้ทดลองต้มข้าวในสารละลายของเกลือโซเดียมฟอสเฟตความเข้มข้น 0.3% และสารละลายเกลือแคลเซียมซิเตรทความเข้มข้น 0.2% จะทำให้ข้าวกล้องสำเร็จรูปที่ได้มีสีขาวมากขึ้น และไม่แตกหักในระหว่างการคั้นรูป

Hirokawa et.al. (1986) ได้เสนอวิธีการในการให้ความร้อนแก่ข้าวกล้องด้วยการเป่า (Blowing) ลมร้อน อุณหภูมิ 90-170 องศาเซลเซียส ให้กับข้าวกล้องด้วยอุปกรณ์ให้ลมร้อนแบบฟลูอิดเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 นาที แล้วทำให้เย็นลงทันทีด้วยการเป่าลมเย็นที่อุณหภูมิต่ำกว่า 30 องศาเซลเซียส เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อควบคุมปริมาณความร้อนที่ข้าวกล้องดูดซับเอาไว้ให้เหมาะสม จากการทดลองพบว่าปริมาณความร้อนที่ข้าวกล้องควรจะได้รับอย่างน้อย 60-130 กิโลแคลอรีต่อข้าวกล้องหนัก 1 กิโลกรัมซึ่งจะทำให้สามารถใช้ระยะเวลาในการหุงข้าวกล้องให้สุกใกล้เคียงกับข้าวที่ผ่านการขัดสีใช้เวลาหุงสุกข้าวกล้องได้เช่นกัน โดย Hirokawa และคณะได้กล่าวว่าการที่ข้าวกล้องสามารถลดระยะเวลาในการหุงต้มได้เนื่องจากในระหว่างที่เป่าด้วยลมร้อนบริเวณผิวของเมล็ดข้าวกล้องเกิดการรอยแยกหรือปริออก (Fissures) ทำให้เอนโดสเปิร์มซึ่งเป็นที่เก็บสะสมแป้งสามารถดูดซับน้ำเอาไว้ได้และทำให้แป้งที่เมล็ดข้าวเกิดการสุกได้เร็วขึ้น 10-12 นาที และ 9-10 นาทีตามลำดับ ทั้งยังคงมีวิตามิน บี1และบี2 เหลืออยู่ในปริมาณที่มากกว่า อย่างไรก็ตามการทำแห้งภายใต้จุดเยือกแข็งจะทำให้ข้าวมีการพองตัวสูงที่สุด ใช้ระยะเวลาในการคืนรูปอยู่ในช่วง 7-8 นาที และมีปริมาณวิตามินบี 1 และบี 2 เหลืออยู่มากที่สุด

Ghosh and Mukherjee(1988) ได้ศึกษากระบวนการทำให้ข้าวสุกด้วยความร้อนในรูปแบบต่างๆ คือ การต้มเพียงอย่างเดียว การต้ม 10 นาทีแล้วนึ่งต่ออีก 5 นาที และการนึ่งเพียงอย่างเดียว 10 นาที ซึ่งจะทำให้ปริมาณน้ำในเมล็ดภายหลังจากการให้ความร้อนของแต่ละวิธีเพิ่มขึ้นเป็น 7.3 %, 60.2% และ 51.8 % ตามลำดับ จากนั้นนำไปผ่านกระบวนการทำแห้งด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้ การอบแห้งบนถาด(Tray Drying) การทำแห้งด้วยอินฟราเรด (Infrared Drying) การทำแห้งแบบใช้ลมร้อน(Air Diffusion Drying) และการทำแห้งภายใต้จุดเยือกแข็ง (Freeze Drying)จากผลการทดลองพบว่า การอบแห้งข้าวที่ผ่านกระบวนการทำให้ข้าวสุกบนถาดจะทำให้ได้ข้าวถึงสำเร็จรูปที่มีการพองตัวต่ำ ใช้เวลาในการคืนรูปนาน 10-15 นาที ทั้งยังทำให้วิตามิน บี1 และบี2 เหลืออยู่ต่ำที่สุดในขณะที่การทำแห้งด้วยอินฟราเรด, ลมร้อนจะทำให้เม็ดแป้งเกิดการพองตัวได้ดีกว่า ข้าวที่ได้สามารถคืนรูปได้เร็ว

Bhaska et.al.(1989) ได้ศึกษาผลของเกลือฟอสเฟตและเกลือซิเตรทที่มีผลต่อการทำให้ข้าวสาร (Raw Rice)และข้าวหนึ่ง (Parboiled Rice) จากข้าวสายพันธุ์ Pankaj โดยการนำวัตถุบิมาต้มสารละลายที่มีเกลือไดโซเดียมฟอสเฟต (Disodium Phosphate) และเกลือแคลเซียมซิเตรท(Calcium Citrate) แล้วจึงนำมาทำแห้งในตู้อบแบบ Carbinat (Carbinet Dryer) ผลการทดลองที่ได้พบว่าข้าวสารและข้าวหนึ่งที่ผ่านกระบวนการหุงสุกเร็วกว่าข้าวที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการ 3.7 และ 1.2 เท่าตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการสูญเสียโครงสร้าง โปรตีน และการเพิ่มอัตราการดูดซึมน้ำ (Water UpTake)

สำหรับในประเทศไทยมีการศึกษากระบวนการผลิตข้าวเหนียวถึงสำเร็จรูปเช่นกัน โดยภาครัฐบาลและเอกชนดังนี้

วุฒิชัย(2535) ได้ศึกษากระบวนการผลิตข้าวเหนียวถึงสำเร็จรูปเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการผลิตในระดับอุตสาหกรรม ผู้บริโภคสามารถลดระยะเวลาในการแช่ข้าวเหนียวค้างคืน และประหยัดพลังงานในการทำให้สุกด้วยวิธีการนำข้าวเหนียวมาต้มในน้ำที่เติมกรดซิตริกลงไป 0.002 กรัมต่อกรัมของข้าวเหนียวเป็นเวลา 10 นาทีเพื่อทำให้เกิดการดูดน้ำและทำให้เม็ดแป้งที่มีอยู่ในเมล็ดข้าวเหนียวเกิดการพองตัวหรือสุกบางส่วนหลังจากนั้นจึงนำมาอบในตู้อบลมร้อนที่ 110 องศาเซลเซียส นาน 80 นาที จะได้ข้าวเหนียวถึงสำเร็จรูปที่เติมเมล็ดมีความชื้น 7.8% และนำมาคืนรูปโดยการเติมน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดือดในอัตราส่วนข้าวเหนียวต่อน้ำ 1:1 เป็นเวลา 10 นาทีจะได้ข้าวเหนียวกึ่งสำเร็จรูปที่ยังคงมีความเหนียวและสุกทั่วถึงกันทั้งเมล็ด

นอกจากนี้ วุฒิชัย(2536) ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวเหนียวกึ่งสำเร็จรูปเสริมไอโอดีนเพื่อแก้ปัญหาโรคเอด์ที่เกิดจากร่างกายขาดสารไอโอดีน โดยเฉพาะคนไทยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้หญิงมีครรภ์และเด็กก่อนวัยเรียนในการเสริมไอโอดีนจะเสริมอยู่ในรูปของเกลือโปตัสเซียมไอโอไดด์ (KIO_3) ในปริมาณที่มากพอที่ผู้บริโภคจะได้รับในแต่ละวัน

Sanikomkiat (1995) ได้ศึกษาวิธีการให้ความร้อนแห้ง (Dry Heat Treatment) แก่ข้าวก่อนการเตรียมผลิตข้าวกึ่งสำเร็จรูป(Quick Cooking Rice) จากข้าวขาวดอกมะลิ105,สุพรรณบุรี, กช87 และรวงแก้วที่ผ่านการขัดสีจนขาวพบว่า ข้าวขาวที่ผ่านการให้ความร้อนแห้งที่ 80 องศาเซลเซียสในตู้อบลมร้อน (Hot Air Oven) ก่อนแล้วนำมาต้มในน้ำ (ข้าว:น้ำเท่ากับ1:9) หลังจากนั้นจึงล้างข้าวด้วยน้ำที่อุณหภูมิห้องแล้วนำมาทำแห้งในตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ130 องศาเซลเซียสนาน 10 นาที ก่อนที่จะอบต่อที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 16 ชั่วโมง จะให้คุณลักษณะของข้าวกึ่งสำเร็จรูป และการยอมรับจากผู้ชิมมากกว่า

ในส่วนของภาคเอกชนในประเทศไทย บริษัท เทพทิพ จำกัด ได้พัฒนากระบวนการผลิตข้าวกึ่งสำเร็จรูป ข้าวสำเร็จรูปและข้าวเสริมวิตามินบี (ยี่ห้อ B-top) ออกจำหน่ายทั้งในตลาดภายในและภายนอกประเทศ(สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย)ในส่วนของข้าวกึ่งสำเร็จรูป และข้าวกึ่งสำเร็จรูปจะอยู่ในรูปของไรซ์เค้ก (Rice Cake) และ Ready-to-Eat-Rice โดยใช้ข้าวขาวเป็นวัตถุดิบในการผลิต (เทอดศักดิ์, 2536)

ในการเก็บรักษาข้าว Dhalawal et.al.(1990)ศึกษาผลของการทำแห้งและเก็บรักษาข้าวเปลือกพบว่าการทำแห้งก่อนการเก็บรักษาจะไม่ทำให้ข้าวเปลือกเกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบในส่วนที่เป็นกรดไขมันยกเว้นกรดพาลมิติก(Palmitic Acid) จะมีปริมาณเพิ่มขึ้นส่วนการรักรากาที่ระยะเวลานานๆ จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกรดไขมัน โดยที่ปริมาณของกรดพาลมิติก กรดพาลมิโตเลอิก (Palmitoleic Acid) และกรดสเตียริก (Stearic Acid)ลดลง ในขณะที่ปริมาณของกรดโอเลอิก(Oleic Acid) เพิ่มขึ้น

แม้ว่าข้าวกล้องจะมีคุณค่าทางอาหารสูงกว่าข้าวที่ผ่านการขัดสีก็ตาม แต่อายุการเก็บรักษาโดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง 3-4 เดือน ทั้งนี้การเสื่อมเสียของข้าวกล้องเกิดขึ้นเนื่องจากในข้าวกล้องมีปริมาณไขมันสูง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดกลิ่นหืน และไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค โดยเกิดปฏิกิริยาการย่อยสลายไขมัน (Lipolytic Hydrolysis) กลายเป็นกรดไขมันอิสระ(Free Fatty Acid,FFA) โดยมีเอนไซม์ไลเปส(Lipases) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาและปฏิกิริยาออกซิเดส (Autoxidation Photo-oxidation) ซึ่งทำให้ไขมันย่อยสลายและกรดไขมันอิสระกลายเป็นสารไฮโดรเปอร์ออกไซด์ (Hydroperoxide) โดยการเปลี่ยนแปลงของกรดไขมันอิสระในการถูกออกซิไดส์ช่วงที่มีเอนไซม์ไลเปส

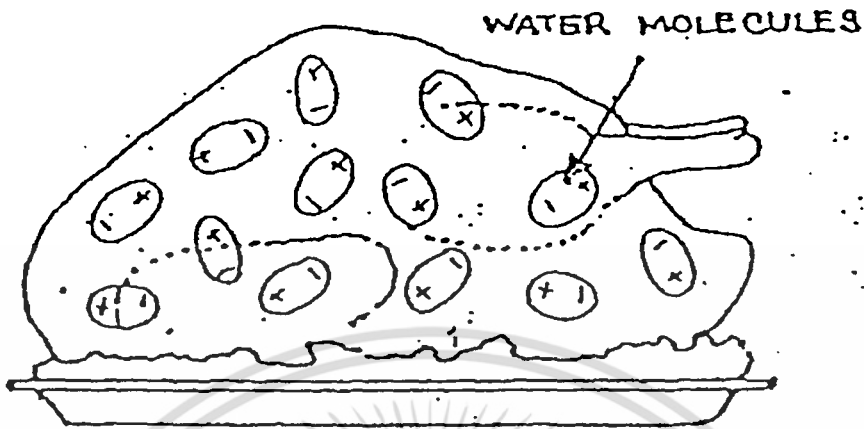
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีจีเนส (Lipoxygenase) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาหลังจากนั้นสารไฮโดรเปอร์ออกไซด์จะเกิดการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นสารที่มีกลิ่นหืน (Champange,1994)

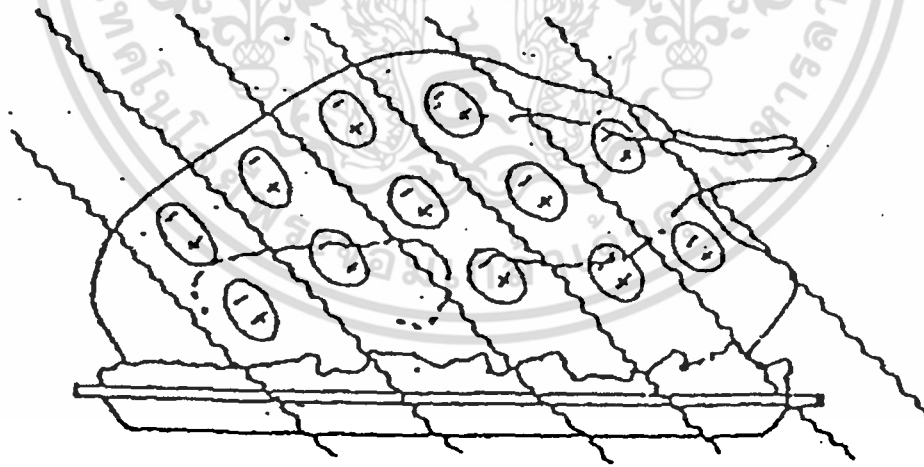
การยับยั้งการเสื่อมเสียของข้าวกล้องที่เกิดขึ้นมีผู้ศึกษาโดยการให้ความร้อนในลักษณะเป็นลมร้อนและการต้มข้าวกล้องจะทำให้เสียสภาพธรรมชาติ(Denature) แต่วิธีการนี้ทำให้ข้าวกล้องเกิดการพองตัวเพราะมีกลิ่นใหม่ได้ ในกรณีที่ใช้ลมร้อนที่อุณหภูมิสูงๆ และเกิดการสูญเสียวิตามินรวมทั้งแร่ธาตุที่สามารถละลายไปกับน้ำในระหว่างการต้มได้ (Alexander et.al.,1954)

นอกจากนี้ยังมีการใช้สารละลายอินทรีย์เช่นปิโตรเลียมอีเทอร์ (Petroleum Ether) (Champagne et al.1991) ในการสกัดแยกเอาส่วนที่เป็นกรดไขมันด้วยการเร่งปฏิกิริยาของเอนไซม์ไลเปส โดยที่เม็ดแป้งในข้าวกล้องไม่เกิดการเจลาติไนส์ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังเกิดการสูญเสียไทอามิน (Thiamin) และยังทำให้ข้าวกล้องที่ผ่านกระบวนการมีกลิ่นของสารเคมีที่ทำให้ผู้บริโภคไม่ยอมรับ

ต่อมา Champange และ Horn (1992) และ Champange et .al. (1993) ได้เสนอวิธีการที่จะยืดอายุการเก็บรักษาข้าวกล้องโดยการให้ใช้ไอแอลกอฮอล์ ในการยับยั้งการไฮโดรไลสไขมันหรือย่อยสลายไขมันดังกล่าวแล้วข้างต้น ไม่มีปัญหาการสูญเสียไทอามินและโท โทเฟินอล (Tocophenol) นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้ไอแอลกอฮอล์ไม่ทำให้เม็ดแป้งที่อยู่ในเมล็ดข้าวเกิดการเจลาติไนส์และสามารถลดปริมาณของจุลินทรีย์ได้

รูปที่ 3 การเรียงตัวของประจุในอาหารตามธรรมชาติ
ที่มา : Copson, 1975

รูปที่ 4 การเรียงตัวของประจุในอาหารเมื่อได้รับความร้อนจากคลื่นไมโครเวฟ
ที่มา : Copson, 1975

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

3.1.1 วัตถุดิบ

1. ข้าวจากปอณิก้า พันธุ์ชาธานีจิกิ (ข้าวญี่ปุ่นตราช้าง) แท้ 100% ซึ่งเมล็ดพันธุ์ได้มาจากประเทศญี่ปุ่น และนำมาปลูกในประเทศไทย มีการควบคุมคุณภาพตั้งแต่ขั้นตอนการเพาะปลูกเก็บเกี่ยว ขัดสีเมล็ด และทำความสะอาดอย่างถูกวิธีจนกระทั่งถึงขั้นตอนการบรรจุสุดท้าย

3.1.2 วัสดุและอุปกรณ์

1	อุโมงค์ไมโครเวฟ	สจล.สกว.1	ไทย
2	ตู้เย็น		
3	หม้อหุงข้าว	National	ญี่ปุ่น
4	เครื่องชั่งชนิดหยาบ		
5	ถาดพลาสติกโพลีโพรพิลีน 7 x 10 x 0.5 นิ้ว		
6	ถุงพลาสติก		
8	อินฟาเรดเทอร์โมมิเตอร์	CHINO	ญี่ปุ่น
9	เทอร์โมมิเตอร์		
10	ไมโครเวฟระดับครัวเรือน	Goldstar ER-46 1 0 D	เกาหลี
11	หม้อต้มน้ำร้อน		

สถานที่ดำเนินงาน

1. ห้องปฏิบัติการกระบวนการแปรรูปอาหาร 1 (Processing plant 1) โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ (Analytical laboratory) โครงการอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระยะเวลาดำเนินงาน

เดือนตุลาคม 2546 - เดือนมีนาคม 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 วิธีการทดลอง

3.2.1 ศึกษากระบวนการผลิตข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป

3.2.1.1 ศึกษาอัตราส่วนระหว่างข้าวจากปอนนิก้าค่อน้ำที่เหมาะสมสำหรับการหุงข้าวจากปอนนิก้า โดยนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติของข้อมูลด้วยแผนการทดลองแบบ Complete Randomized Design (CRD) โดยมีอัตราส่วนระหว่างข้าวจากปอนนิก้าค่อน้ำที่ทำการศึกษา 3 ระดับดังต่อไปนี้คือ 1:1.1, 1:1.3 และ 1:1.5 จากนั้นนำข้าวที่หุงสุกแล้วปล่อยให้เย็นแล้วนำมาแบ่งใส่ถุงพลาสติก PE จากนั้นนำไปแช่เย็น (chilling) ที่อุณหภูมิ 4°ซ แช่เย็นทิ้งไว้เป็นเวลา 24 ชั่วโมง หลังจากการแช่เย็นนำข้าวใส่ถุงพลาสติกมาทำการแยกออกให้เป็นเม็ด ๆ แล้วใส่ถาดพลาสติก โพลีโพรพิลีนถาดละ 70 กรัม แล้วนำเข้าอุณหภูมิไมโครเวฟเป็นเวลาประมาณ 20 นาที โดยมี ความเร็วสายพาน 1.5 เมตร/นาที จนได้ข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป ทำการทดสอบ 3 ซ้ำ

3.2.1.2 ทำการตรวจสอบกระบวนการผลิตข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป

- ตรวจสอบความชื้น (moisture content) (AOAC. 1995) ของข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป
- ตรวจสอบการเจลาติไนส์ (Degree of Gelatinization) (Birch and Priestley. 1973) ของข้าวจากปอนนิก้าที่หุงสุกและข้าวจากปอนนิก้าที่ได้หลังจากนำเข้าอุณหภูมิไมโครเวฟ
- ตรวจสอบอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ระหว่างนำเข้าอุณหภูมิไมโครเวฟ โดยใช้อินฟาเรดเทอร์โมมิเตอร์ สุ่มตรวจ 5 จุด บนผลิตภัณฑ์ในถาดพลาสติกโพลีโพรพิลีน
- เปรียบเทียบคุณลักษณะที่ได้ของข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป

นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติของข้อมูลด้วยแผนการทดลองแบบ Complete Randomized Design (CRD)

3.2.2 ศึกษาวิธีที่ใช้ในการคั้นรูปข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป

3.2.2.1 ศึกษาวิธีการคั้นรูปโดยใช้ไมโครเวฟ โดยใช้อัตราส่วนระหว่างข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปที่ดีที่สุดจากข้อ 1 ค่อน้ำที่ใช้ในการคั้นรูป คือ 1:0.8, 1:1, 1:1.2, 1:1.4 (ในที่นี้ใช้ข้าวกิ่งสำเร็จรูปในการศึกษาการคั้นรูป 50 กรัม) โดยใช้ระยะเวลาในการคั้นรูป 5 นาที แล้วเปรียบเทียบข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปในแต่ละอัตราส่วนกับข้าวที่หุงสุกใหม่

3.2.2.2 ศึกษาวิธีการคั้นรูปโดยใช้น้ำร้อน โดยใช้อัตราส่วนระหว่างข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปที่ดีที่สุดจากข้อ 1 ค่อน้ำร้อนที่ใช้ในการคั้นรูป คือ 1:0.8, 1:1, 1:1.2, 1:1.4 (ในที่นี้ใช้ข้าวกิ่งสำเร็จรูปในการศึกษาการคั้นรูป 50 กรัม) โดยใช้ระยะเวลาในการคั้นรูป 5 นาที แล้วเปรียบเทียบข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปในแต่ละอัตราส่วนกับข้าวที่หุงสุกใหม่

3.2.2.3 นำข้าวจากปอณิก้าที่คืนรูปในแต่ละอัตราส่วนในข้อ 2.1 และ 2.2 มาทำการทดสอบทางประสาทสัมผัสและการยอมรับรวมเปรียบเทียบความแตกต่างกับข้าวที่หุงสุกใหม่ด้วยวิธี Hedonic Scale 1-7 โดยทดสอบ สี, ความสมบูรณ์ของเมล็ด, การเกาะตัวของเมล็ด, กลิ่น, รสชาติ, การยอมรับรวม, เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม เหนียว โดยใช้ผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้างกึ่งสำเร็จรูป 4 คนและ วิเคราะห์ความแตกต่างทางด้านสถิติ โดยใช้แผนการทดลองวิธี Complete Blocks Design (CBD)

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างทางด้านสถิติข้อ 1 และ 2 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS Version 7.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 ผลการตรวจสอบความชื้น (moisture content)

ผลการตรวจสอบความชื้น ของข้าวจาวปอนนิก้าและข้าวจาวปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป

ตารางที่ 4 ผลการทดลองหาปริมาณความชื้น (Moisture content)

ตัวอย่าง	ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)
1. ข้าวจาวปอนนิก้าที่ไม่ได้หุงสุก	14.75 ± 0.005 ^a
2. ข้าวจาวปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1	14.25 ± 0.012 ^a
3. ข้าวจาวปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.3	15.25 ± 0.090 ^a
4. ข้าวจาวปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปที่ อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.5	15.25 ± 0.050 ^a

หมายเหตุ: 1) ค่าที่แสดงในตารางเป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ 3 ซ้ำ

2) ตัวอักษรภาษาอังกฤษ Superscript ที่เหมือนกันในแนวนอนอย่างน้อย 1 ตัวอักษร หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

จากการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นของข้าวจาวปอนนิก้าและข้าวจาวปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป (ข้าวที่ได้หลังจากเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ) จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างทางด้านสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95

4.2 การตรวจสอบการเจลาติไนส์ (Degree of Gelatinization)

การตรวจสอบการเจลาติไนส์ของข้าวเจ้าปอนนิก้าที่หุงสุกและข้าวเจ้าปอนนิก้าที่ได้หลังจากเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบการเจลาติไนส์ (Degree of Gelatinization)

อัตราส่วนข้าวเจ้าปอนนิก้า ต่อน้ำ	การเจลาติไนส์ (ร้อยละ)	
	ข้าวเจ้าปอนนิก้าหุงสุก ด้วยหม้อหุงข้าว	ข้าวเจ้าปอนนิก้าหลังจากเข้า อุโมงค์ไมโครเวฟ
1:1.1	83.90 ± 0.36 ^a	89.10 ± 0.10 ^a
1: 1.3	85.40 ± 0.40 ^b	89.21 ± 0.07 ^a
1:1.5	86.17 ± 0.05 ^c	89.87 ± 0.15 ^b

หมายเหตุ : 1) ค่าที่แสดงในตารางเป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ 3 ซ้ำ

2) ตัวอักษรภาษาอังกฤษ Superscript ที่เหมือนกันในแนวนอนอย่างน้อย 1 ตัวอักษร หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$)

จากกราฟมาตรฐาน (ภาคผนวก ข) ที่ระหว่างอัตราการเกิดเจลาติไนส์กับค่าการดูดกลืนแสงของข้าวเจ้าปอนนิก้าและผลการดูดกลืนแสงของตัวอย่างข้าวเจ้าปอนนิก้าที่หุงสุกด้วยหม้อหุงข้าวในอัตราส่วนต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าทุกอัตราส่วนของข้าวเจ้าปอนนิก้าต่อน้ำที่ใช้ในการหุงนั้นมีความต่างของค่าการเจลาติไนส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างทางด้านสถิติของข้าวเจ้าปอนนิก้าทั้งสำเร็จรูป (หลังจากผ่านการเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ) ผลที่ได้จะเห็นว่าที่อัตราส่วนข้าวเจ้าปอนนิก้าต่อน้ำที่อัตราส่วน 1:1.1 และอัตราส่วนที่ 1:1.3 นั้น ค่าการเจลาติไนส์ที่วิเคราะห์ได้ไม่มีความต่างของค่าการเจลาติไนส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 แต่อัตราส่วนข้าวเจ้าปอนนิก้าต่อน้ำที่อัตราส่วน 1:1.5 นั้นมีความต่างกับอัตราส่วนที่ 1:1.1 และอัตราส่วนที่ 1:1.3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง

4.3 ตรวจสอบอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ระหว่างเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ

โดยใช้อินฟราเรดเทอร์โมมิเตอร์ สุ่มตรวจ 5 จุด บนผลิตภัณฑ์ในถาดพลาสติกโพลีโพรพิลีนแล้วนำผลมาทำการวิเคราะห์ความแตกต่าง

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ระหว่างเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ

เวลาทำให้ด้วยไมโครเวฟ	อุณหภูมิที่ผิวหน้า (° ซ)
3	84.14 ± 1.76 ^a
6	84.53 ± 4.75 ^a
9	102.08 ± 1.05 ^{bc}
12	97.52 ± 4.25 ^{abc}
16	105.77 ± 1.15 ^{bc}
18	93.15 ± 5.04 ^{ab}
21	97.78 ± 2.85 ^{bc}

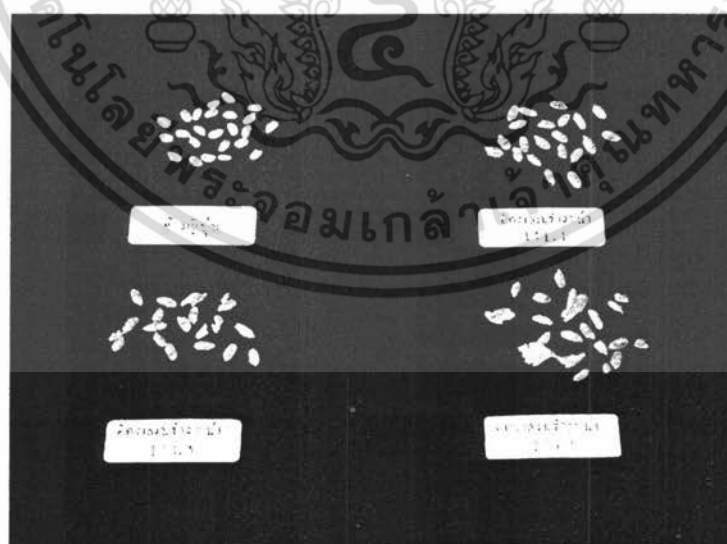
- หมายเหตุ: 1) ค่าที่แสดงในตารางเป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ 3 ซ้ำ
 2) ตัวอักษรภาษาอังกฤษ Superscript ที่เหมือนกันในแนวนอนอย่างน้อย 1 ตัวอักษร หมายถึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

4.4 เปรียบเทียบคุณลักษณะที่ได้ของข้าวจากปอนิก้ากิ่งสำเร็จรูป

จากภาพจะเห็นได้ว่าข้าวที่อัตราส่วนระหว่างข้าวต่อน้ำที่ 1:1.3 และ 1:1.5 นั้นมีลักษณะไม่สามารถแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยวๆ ได้ ส่วนอัตราส่วนระหว่างข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1 นั้นมีลักษณะที่แยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยวที่สมบูรณ์ได้

(ก) ข้าวญี่ปุ่น

(ข) อัตราส่วนระหว่างข้าว
จAPONนิก้าต่อน้ำที่ 1:1.1(ค) อัตราส่วนระหว่างข้าว
จAPONนิก้าต่อน้ำที่ 1:1.3(ง) อัตราส่วนระหว่างข้าว
จAPONนิก้าต่อน้ำที่ 1:1.5

รูปที่ 5 เปรียบเทียบข้าวจAPONนิก้าที่ไม่ได้ผ่านการหุงและข้าวจAPONนิก้าที่สำเร็จรูปที่ได้ในอัตราส่วน
ระหว่างข้าวต่อน้ำที่ใช้ที่อัตราส่วน 1:1.1 1:1.3 และ 1:1.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลจากข้อ 1-3 นั้นนำมาใช้ในการตัดสินใจในการเลือกข้าวที่ดีที่สุดแล้วนำไปศึกษาการคืนรูป โดยวิเคราะห์เลือกจากอัตราส่วนที่มีปริมาณความต่ำ มีการเจลาติไนซ์สูง ๆ และสามารถแยก ออกเป็นเมล็ดเดี่ยว ๆ ที่สมบูรณ์ได้ ในผลการทดสอบการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นจะเห็นได้ว่า ปริมาณความชื้นที่วิเคราะห์ได้นั้นไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญ ส่วนการวิเคราะห์การเจลาติไนซ์ นั้นข้าวถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ใช้ 1:1.1 และ 1:1.3 นั้นไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญ แต่อัตราส่วนที่ 1:1.5 นั้นมีความแตกต่างทางนัยสำคัญ คือ มีการเจลาติไนซ์ที่ดีที่สุด แต่ที่อัตราส่วน 1:1.5 นั้นไม่ สามารถแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยว ๆ ได้ จึงเลือกอัตราส่วนที่ 1: 1.1 ซึ่งมีการเจลาติไนซ์ไม่แตกต่างกับที่ 1:1.5 มากนักและสามารถแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยว ๆ ที่สมบูรณ์ได้ดีที่สุด เพื่อนำไปศึกษาการคืนรูป ต่อไป

4.5 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของการคืนรูปของข้าวจAPONนิก้า

4.5.1 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของการคืนรูปของข้าวจAPONนิก้าด้วยไมโครเวฟ โดยใช้อัตราส่วนข้าวจAPONนิก้าต่อน้ำที่ใช้ในการคืนรูปที่อัตราส่วน 1:0.8 1:1.1 1:1.2 และ 1:1.4 ใช้ เวลาในการคืนรูป 5 นาที โดยการให้คะแนนแบบ Hedonic scale 1-7 ใช้ผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่อง ข้าวถึงสำเร็จรูป 4 คน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสข้าวจAPONนิก้าถึงสำเร็จรูปที่ผ่านการคืนรูปด้วย ไมโครเวฟ

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจAPONนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจAPONนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจAPONนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจAPONนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	5.50 ± 0.58 ^a	5.75 ± 0.50 ^a	5.75 ± 0.50 ^a	6.00 ± 0.00 ^a
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	5.50 ± 0.58 ^a	5.50 ± 0.58 ^a	5.50 ± 0.58 ^a	6.00 ± 0.00 ^a
3. การเกาะตัวของเมล็ด	5.50 ± 0.58 ^a	5.75 ± 0.50 ^a	6.00 ± 0.00 ^a	5.75 ± 0.50 ^a
4. กลิ่น	5.25 ± 0.50 ^a	5.25 ± 0.50 ^a	5.25 ± 0.50 ^a	5.50 ± 0.50 ^a
5. รสชาติ	3.25 ± 0.50 ^a	4.00 ± 0.82 ^{ab}	4.25 ± 0.50 ^b	5.50 ± 0.58 ^c
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2.25 ± 0.50 ^a	3.50 ± 0.58 ^b	5.00 ± 0.82 ^c	5.75 ± 0.50 ^c
7. การยอมรับรวม	2.75 ± 0.50 ^a	3.25 ± 0.50 ^a	4.25 ± 0.50 ^b	5.75 ± 0.05 ^c

หมายเหตุ: 1) ตัวอักษรภาษาอังกฤษ Superscript ที่เหมือนกันในแนวนอนอย่างน้อย 1 ตัวอักษร

หมายถึงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าข้าวจากปอนนิก้าที่ผู้ชิมให้คะแนนดีที่สุด คืออัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ใช้ในการคั้นรูปที่อัตราส่วน 1:1.4

4.2 การทดสอบทางประสาทสัมผัสของการคั้นรูปของข้าวจากปอนนิก้าด้วยน้ำร้อน โดยใช้อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าต่อน้ำที่ใช้ในการคั้นรูปที่อัตราส่วน 1:0.8 1:1.1 1:1.2 และ 1:1.4 ใช้เวลาในการคั้นรูป 5 นาที โดยการให้คะแนนแบบ Hedonic scale 1-7 ใช้ผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวถึงสำเร็จรูป 4 คน

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปที่ผ่านการคั้นรูปด้วยน้ำร้อน

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	5.25 ± 0.50 ^a	5.00 ± 0.00 ^a	5.50 ± 0.58 ^a	5.75 ± 0.50 ^a
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	4.50 ± 0.58 ^a	5.25 ± 0.50 ^{ab}	5.50 ± 0.58 ^b	5.75 ± 0.50 ^b
3. การเกาะตัวของเมล็ด	3.50 ± 0.58 ^a	3.00 ± 0.82 ^{ab}	2.50 ± 0.58 ^{ab}	3.00 ± 0.00 ^b
4. กลิ่น	2.50 ± 0.58 ^a	2.75 ± 0.50 ^{ab}	2.75 ± 0.50 ^{ab}	3.50 ± 0.58 ^a
5. รสชาติ	2.50 ± 0.58 ^a	3.00 ± 0.82 ^{ab}	3.00 ± 0.82 ^b	4.00 ± 0.82 ^c
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2.25 ± 0.05 ^a	2.75 ± 0.05 ^a	3.75 ± 0.05 ^b	4.25 ± 0.05 ^b
7. การยอมรับรวม	2.25 ± 0.50 ^a	2.50 ± 0.58 ^a	3.75 ± 0.50 ^b	5.00 ± 0.00 ^c

หมายเหตุ: 1) ตัวอักษรภาษาอังกฤษ Superscript ที่เหมือนกันในแนวนอนอย่างน้อย 1 ตัวอักษร หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าข้าวจากปอนนิก้าที่ผู้ชิมให้คะแนนดีที่สุด คืออัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จรูปต่อน้ำที่ใช้ในการคั้นรูปที่อัตราส่วน 1:1.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการทำการทดลองการผลิตข้าวจากปอนนิก้าที่ใช้อัตราส่วนระหว่างข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1 1:1.3 และ 1:1.5 นำไปแช่เย็นที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟที่มีความเร็วสายพาน 1.5 เมตร/วินาที

1. การวิเคราะห์ปริมาณความชื้น ผลการตรวจสอบความชื้น ของข้าวจากปอนนิก้าและข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป มีปริมาณความชื้น 14.25 – 15.25 จากการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นของข้าวจากปอนนิก้าและข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป (ข้าวที่ได้หลังจากเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ) จะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างทางด้านสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95

2. การวิเคราะห์การเจลาติไนส์ จากผลการวิเคราะห์พบว่าทุกอัตราส่วนของข้าวจากปอนนิก้าต่อน้ำที่ใช้ในการหุงนั้นมีความต่างของค่าการเจลาติไนส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างทางด้านสถิติของข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป (หลังจากผ่านการเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ) ผลที่ได้จะเห็นว่าที่อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าต่อน้ำที่อัตราส่วน 1:1.1 และอัตราส่วนที่ 1:1.3 นั้น ค่าการเจลาติไนส์ที่วิเคราะห์ได้ไม่มีความต่างทางด้านสถิติ แต่อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้าต่อน้ำที่อัตราส่วน 1:1.5 นั้นมีความต่างทางด้านสถิติกับอัตราส่วนที่ 1:1.1 และอัตราส่วนที่ 1:1.3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95

3. ตรวจสอบอุณหภูมิตรวจสอบอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ระหว่างเข้าอุโมงค์ไมโครเวฟ โดยใช้อินฟราเรดเทอร์โมมิเตอร์ สุ่มตรวจ 5 จุด บนผลิตภัณฑ์ในถาดพลาสติกโพลีโพรพิลีนแล้วนำผลมาทำการวิเคราะห์ความแตกต่างนั้นแสดงให้เห็นว่าอุณหภูมิที่ระหว่างเข้าไมโครเวฟแต่ละช่วงเวลานั้น อุณหภูมิของไมโครเวฟไม่คงที่จะมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 84.14 -105.77

4. การแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยวๆ และความสมบูรณ์ของเมล็ดข้าวได้ จากการวิเคราะห์ข้าวที่อัตราส่วนระหว่างข้าวต่อน้ำที่ 1:1.3 และ 1:1.5 นั้นมีลักษณะไม่สามารถแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยวๆ ได้ ส่วนอัตราส่วนระหว่างข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1 นั้นมีลักษณะที่แยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยวที่สมบูรณ์ได้นั้น

ข้อมูลที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจในการเลือกข้าวที่ดีที่สุดแล้วนำไปศึกษาการคืนรูป โดยวิเคราะห์เลือกจากอัตราส่วนที่มีปริมาณความต่ำ มีการเจลาติไนส์สูงๆ และสามารถแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยวๆ ที่สมบูรณ์ได้ ในผลการทดสอบการวิเคราะห์ปริมาณความชื้นจะเห็นได้ว่าปริมาณความชื้นที่วิเคราะห์ได้นั้นไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญ ส่วนการวิเคราะห์การเจลาติไนส์นั้นข้าวกิ่งสำเร็จรูปต่อน้ำที่ใช้ 1:1.1 และ 1:1.3 นั้นไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญ แต่อัตราส่วนที่ 1:1.5 นั้นมีความแตกต่างทางนัยสำคัญ คือ มีการเจลาติไนส์ที่ดีที่สุด แต่ที่อัตราส่วน 1:1.5 นั้นไม่สามารถแยก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกเป็นเมล็ดเดี่ยว ๆ ได้ จึงเลือกอัตราส่วนที่ 1:1.1 ซึ่งมีการเจลาติโนสไม่แตกต่างกับที่ 1:1.5 มากนักและสามารถแยกออกเป็นเมล็ดเดี่ยว ๆ ที่สมบูรณ์ได้ดีที่สุด เพื่อนำไปศึกษาการคั้นรูปต่อไป

6. การคั้นรูปข้าวจากปอนนิก้านั้นศึกษา 2 วิธี คือ การคั้นรูปด้วยไมโครเวฟและการคั้นรูปด้วยน้ำร้อน เวลา 5 นาที โดยทั้ง 2 วิธีนั้นใช้ข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำในอัตราส่วน 1:0.8 1:1.2 1:1.0 และ 1:1.4 จากนั้นทำการทดสอบทางประสาทสัมผัสของการคั้นรูปของข้าวจากปอนนิก้า โดยการให้คะแนนแบบ Hedonic scale 1-7 ใช้ผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกิ่งสำเร็จรูป 4 คน จากการทดสอบทางประสาทสัมผัสโดยเปรียบเทียบกับข้าวหุงสุกใหม่ พบว่าการคั้นรูปทั้ง 2 วิธี อัตราส่วนระหว่างข้าวต่อน้ำที่ดีที่สุดคืออัตราส่วนที่ 1:1.4 และผลิตภัณฑ์ข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูปที่ได้สามารถเก็บได้นานมากกว่า 3 เดือน ในภาชนะปิดสนิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป เพื่อให้ทราบถึงอายุการเก็บรักษาว่าเก็บได้นานเท่าใด
2. ควรศึกษาวิธีการแยกข้าวให้เป็นเมล็ดหลังจากการแช่เย็น 24 ชั่วโมงเพื่อให้ง่ายและใช้เวลา น้อยกว่าเทคนิคที่ทำ โดยการใช้มือแยกออกเป็นเมล็ด
3. ควรทำการศึกษาอุณหภูมิที่ใช้ในการแช่เย็น เพื่อลดเวลาที่ใช้ในการเกิด Retrogradation ของข้าวเพื่อแยกเมล็ดของข้าวออกมาเป็นเมล็ดเดี่ยวๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- นิตยา พุทธโกษา. 2537 “ข้าวใหม่ของไทย.” หน้า 11-19 ใน การประชุมวิชาการข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแห่งชาติ ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะอนุกรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- วุฒิชัย นาครักษา. 2535. เทคโนโลยีธัญพืช. ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- วุฒิชัย นาครักษา. 2536. คาร์โบไฮเดรตในอาหาร. ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- AOAC. Official Method of Analysis. 1995. 16th^{ed}. The Association of Analysis Chemists. Arlington, Virginia.
- Copson. D.A. 1975. Microwave Heating. Connecticut : AVI Publishing Co.
- ชุดิมา เลิศลักษณ์. 2540. “การศึกษากระบวนการแปรรูปข้าวจากปอนนิก้าสำเร็จบรรจุกระป๋อง” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- นาฏยา บาลี. 2543. “การศึกษากระบวนการผลิตข้าวกล้องกึ่งสำเร็จรูป.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- สุภาภรณ์ รัชฎะวานิช. 2545. “การปรับปรุงคุณภาพข้าวหุงสุกเร็วโดยใช้วิธีการแช่เยือกแข็งร่วมกับการใช้ไมโครเวฟในการผลิต” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- กมลทิพย์ มั่นภักดี. 2533. “ปัจจัยที่สำคัญในกระบวนการผลิตข้าวหุงสุกเร็ว” ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติพงษ์ ท่วงรักษ์. 2537. กระบวนการแปรรูปอาหาร. ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คณาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. 2539 . วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- งามชื่น คงเสรี. 2536. เอกสารประกอบการบรรยายการฝึกอบรมหลักสูตรวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว. ฝ่ายฝึกอบรม สถาบันวิจัยข้าว กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งามชื่น คงเสรี. 2540. “คุณภาพข้าวสุก” วารสารจารย์พา 38: 41-44.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การศึกษาเบื้องต้นการผลิตข้าวญี่ปุ่นในประเทศไทย

กรุงเทพ : กองวิจัยเศรษฐกิจ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร , 2536 : หน้า 1-4

อาจอง เลี้ยงล้ำ. ผลงานการวิจัยข้าวญี่ปุ่นในสถานีทดลองข้าวพาน. หนังสือพิเศษ . วันสถานีเกษตร
สถานีทดลองข้าวพาน (วันข้าวญี่ปุ่น และ 40 ปี สถานีทดลองข้าวพาน) 10 สิงหาคม, 2537 :
หน้า 22-25.

Ando,M., Minami, J., Takata, M. and Ohmishi, F. **Process for Producing instant-Cooking Rice.** US Patent no.4233327 , Nov 1980

Birch, G.G. and Priestly,R.J. 1973. “Degree of Gelatinization of Cooked Rice.” **Die Starke.**
25(3) : 98-100.

Decareau, R.V. 1985. **Microwaves in the food Processing Industry.** Florida : Academic Press.

Juliano, B.O., Onate, L.U. and Mundo, A.M. 1965. “Relation of Starch Composition Protein Content and Gelatinization Temperature to Cooking and Eating Qualities of Milled Rice.” **Food Technology.** 19 : 1006-1011

Juliano, B.O. 1971. “A Simplified Assay for Milled-rice Amylose.” **Cereal Science Today.** 16(10) :334-360

Oates, C.G. 1997. “Towards an Understanding of Starch Granule Structure and Hydrolysis.” **Trends in Food Science and Technology.** 8 : 375-383.

Robert, L.R. 1972. “Quick-Cooking Rice.” 381-399. In Houston, D.F. **Rice Chemistry and Technology.** USA. : American Association of Cereal Chemists.

Rice Chemistry and Technology 2nd ed. American Association of Cereal Chemists. Paul Minnesota, 1985 : 774p

Brich, G. G. and Priestley, R. J. 1973. **Degree of Gelatinization of Cooked Rice.** Die Starke. 25(3) : 98-100.

Chakrebrathy, T. K. and Dwarakanath, K. R. 1980. **Studies on Some Aspects of Intstantization of Rice.** Journal of Food Science and Technology. 17(4) : 159-161

Champange, E. T. et. al. 1991. **Stabilizing Brown Rice Products by Aqueous Ethanol Extraction.** Cereal Chem. 68 (3) : 267-271.

Champange, E. T. and Horn, R. J. 1992. **Stabilizing Brown Rice to Lipolytic Hydrolysis by Ethanol Vapours.** Cereal Chem. 69(2) : 152-156.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Champagne, E. T. et. ai. 1993. **Stabilizing Unmilled Brown Rice by Ethanol Vapours**. US-Patent. 5,209,940.

Champagne, E. T. 1994. **Brown Rice Stabilizing**. In. *Rice Science and Technology*. Ed. By Mashall, W. E. and J. I. Wadsworth. Merceel Dekker, Inc., New York, p 17-43.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี

การหาปริมาณความชื้น)AOAC.Method no.32.1.03.1995(

- .1 ชั่งน้ำหนักอูมิเนียมแคนพร้อมฝา ซึ่งอบที่อุณหภูมิ $130\pm 3^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้น ชั่งน้ำหนักนำไปอบต่อจนกว่าได้น้ำหนักคงที่
- .2 ตัวอย่าง 2 กรัมใส่ในอูมิเนียมแคนที่ชั่งไว้แล้ว เปิดฝานำไปอบในตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ $130\pm 3^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้น ชั่งน้ำหนักนำไปอบต่อจนกว่าได้น้ำหนักคงที่

$$\text{ปริมาณความชื้น} = \frac{\text{น้ำหนักที่หายไปในการอบ} \times 100}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง}}$$

การวิเคราะห์หาอัตราการเกิดเจลลาตินัส)Birch and Priestley.1973)

การเตรียมตัวอย่างเพื่อทำการฟมาตรฐาน

- .1 เตรียมตัวอย่างข้าวที่ระดับการเกิดเจลลาตินัส %0 โดยการบดข้าวแล้ว ร้อนผ่านตะแกรงขนาด 200 เมส
- .2 เตรียมตัวอย่างข้าวที่ระดับการเกิดเจลลาตินัส %100 โดยการนำตัวอย่างข้าวมาเติมน้ำในอัตราส่วนข้าว 1 ส่วน ต่อน้ำ 2 ส่วน ทำให้สุกโดยใช้หม้อนิ่งความดัน(Autoclave)ที่ความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เป็นเวลา 1 ชั่วโมง แล้วนำตัวอย่างข้าวสุกไปทำแห้งด้วยตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิไม่เกิน 58°C องศาเซลเซียส บดตัวอย่างข้าวร้อนผ่านตะแกรงขนาด 200 เมส
- .3 เตรียมตัวอย่างข้าวที่ระดับการเกิดเจลลาตินัสต่างๆ โดยการนำแป้งข้าวในข้อ 1 และข้อ 2 มาผสมกันตามอัตราการเกิดเจลลาตินัสดังนี้ 0 ,10,20,30,40,50,60,70,80,90 และ% 100

การทำกราฟมาตรฐาน(Standard curve).

- 1.ชั่งตัวอย่างแป้งข้าว 0.2 กรัมเติมน้ำกลั่น 98 มิลลิลิตร แล้วเติมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่มีความเข้มข้น 10 โมลต่อลิตร จำนวน 2 มิลลิลิตรคนเบาๆ 5 นาที
- .2นำไปเหวี่ยง) Centrifuge)ที่ความเร็ว 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 3 นาที บีบแยกส่วนใสมา 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลอง
- .3เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกที่มีความเข้มข้น 0.5 โมลต่อลิตร จำนวน 0.4 มิลลิลิตรแล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 10 มิลลิลิตร
- .4เติมสารละลายไอโอดีน)ไอโอดีน 1 กรัมและโปตัสเซียมไอโอดด์ 4 กรัม ละลายในน้ำกลั่นและปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 10 มิลลิลิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

.5 นำสารละลายที่ได้มาวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 620 นาโนเมตรแล้วเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าการดูดกลืนแสงกับระดับการเกิดเจลลาตินในสไลด์ในสารละลายมาตรฐาน

วิธีการทดลอง

นำตัวอย่างข้าวมาทำให้แห้งด้วยตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิไม่เกิน 58 °ซ บดตัวอย่างข้าวร้อนผ่านตะแกรงขนาด 200 เมส จากนั้นทำตามวิธีการทำกราฟมาตรฐานในข้อ 4-1 นำสารละลายที่ได้มาวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 620 นาโนเมตร เพื่อหาค่าร้อยละของอัตราการเกิดเจลลาตินส์เทียบกับกราฟมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบทางประสาทสัมผัส

ชื่อผู้ทดสอบ..... เพศ..... อายุ.....

วันที่.....

ผลิตภัณฑ์ .....ข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป....

กรุณาทดสอบตัวอย่างข้าวจากปอนนิก้ากิ่งสำเร็จรูป 3 ตัวอย่าง โดยในระหว่างการเปลี่ยนตัวอย่างควรคั้นน้ำเพื่อล้างปากก่อนชิมตัวอย่างต่อไป แล้วให้คะแนนระดับความชอบจาก 1-7 ดังนี้

1 คือ ไม่ชอบมากที่สุด

2 คือ ไม่ชอบมากปานกลาง

3 คือ ไม่ชอบเล็กน้อย

4 คือ เฉย ๆ

5 คือ ชอบเล็กน้อย

6 คือ ชอบปานกลาง

7 คือ ชอบมากที่สุด

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	1	2	3	4
1. สี				
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด				
3. การเกาะตัวของเมล็ด				
4. กลิ่น				
5. รสชาติ				
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม เหนียว				
7. การยอมรับรวม				

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

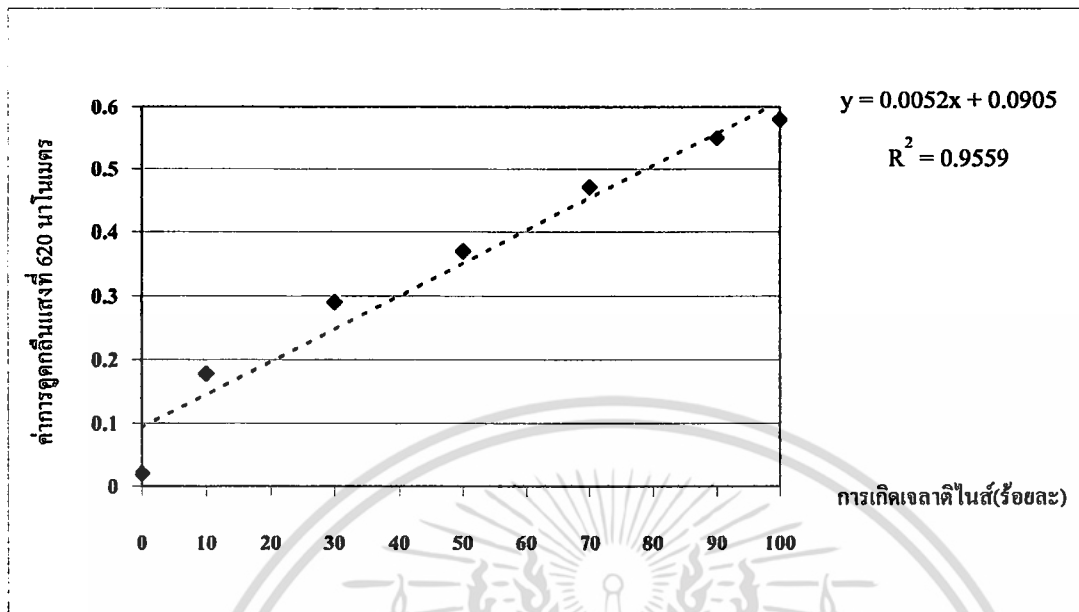
ภาคผนวก ก
ข้อมูลผลการทดลอง

1. ข้อมูลผลการทดลองของการหาปริมาณความชื้น (Moisture content)

ตารางภาพผนวก ก.1 ข้อมูลผลการทดลองการหาปริมาณความชื้น

ตัวอย่าง	น้ำหนัก Can	น้ำหนัก Can + ตัวอย่าง หลังอบ	น้ำหนัก Can + ตัวอย่าง ก่อนอบ	น้ำหนักที่ หายไป
1. ข้าวจAPONนิก้าที่ไม่ได้หุง สุก	16.55	18.55	18.40	0.15
2. ข้าวจAPONนิก้าที่ไม่ได้หุง สุก	17.54	19.54	19.40	0.14
3. ข้าวจAPONนิก้าที่ไม่ได้หุง สุก	15.92	17.93	17.78	0.15
4. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1	15.79	17.79	17.65	0.14
5. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1	16.88	17.88	17.75	0.13
6. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.1	17.8	19.80	19.66	0.14
7. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.3	15.59	17.59	17.43	0.16
8. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.3	18.1	20.11	19.96	0.15
9. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.3	17.84	19.84	19.68	0.16
10. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.5	17.37	19.37	19.22	0.15
11. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.5	16.24	18.25	18.10	0.15
12. ข้าวจAPONนิก้าที่หุงสุก อัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่ 1:1.5	16.95	18.97	18.81	0.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กราฟผนวก ค.1 มาตรฐานระหว่างอัตราการเกิดเจลาตินในสีกับค่าการดูดกลืนแสงของข้าวบาปอนนิก้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาพผนวก ค.2 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการกินรูปด้วยไมโครเวฟให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกล้องสำเร็จรูป คนที่ 1

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	5	5	6	6
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	6	6	6	6
3. การเกาะตัวของเมล็ด	5	6	6	6
4. กลิ่น	5	3	5	6
5. รสชาติ	4	3	4	6
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2	4	4	5
7. การยอมรับรวม	3	3	5	6

ตารางภาพผนวก ค.3 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการกินรูปด้วยไมโครเวฟให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกล้องสำเร็จรูป คนที่ 2

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	6	5	6	6
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	6	6	6	6
3. การเกาะตัวของเมล็ด	3	2	2	3
4. กลิ่น	6	3	6	6
5. รสชาติ	3	3	4	6
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2	2	5	6
7. การยอมรับรวม	3	3	4	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาพผนวก ก.4 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการกินรูปด้วยไมโครเวฟให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกล้องสำเร็จรูป คนที่ 3

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	6	5	5	6
2. ความสมบูรณ์ของ เมล็ด	5	6	6	5
3. การเกาะตัวของ เมล็ด	6	6	6	6
4. กลิ่น	5	5	5	5
5. รสชาติ	3	5	5	5
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	3	3	5	6
7. การยอมรับรวม	3	4	4	6

ตารางภาพผนวก ก.5 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการกินรูปด้วยไมโครเวฟให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกล้องสำเร็จรูป คนที่ 4

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอน นิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	5	6	6	6
2. ความสมบูรณ์ของ เมล็ด	5	5	5	6
3. การเกาะตัวของ เมล็ด	4	3	2	2
4. กลิ่น	5	5	5	5
5. รสชาติ	2	2	4	5
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2	4	6	6
7. การยอมรับรวม	2	3	4	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาพผนวก ค.6 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อนให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกึ่งสำเร็จรูป คนที่ 1

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	5	6	5	6
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	5	5	6	6
3. การเกาะตัวของเมล็ด	3	3	3	3
4. กลิ่น	3	4	3	3
5. รสชาติ	2	4	4	4
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2	2	4	5
7. การยอมรับรวม	3	2	4	5

ตารางภาพผนวก ค.7 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อนให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกึ่งสำเร็จรูป คนที่ 2

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจากปอนนิก้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อน้ำที่ 1:1.4
1. สี	6	5	5	5
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	4	6	6	6
3. การเกาะตัวของเมล็ด	4	4	3	3
4. กลิ่น	3	3	3	4
5. รสชาติ	3	3	3	4
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	2	3	4	4
7. การยอมรับรวม	2	3	3	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาพผนวก ค.8 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อนให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกล้องสำเร็จรูปคนที่ 3

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:1.4
1. สี	5	5	6	6
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	5	5	5	6
3. การเกาะตัวของเมล็ด	2	2	2	4
4. กลิ่น	2	4	2	3
5. รสชาติ	3	4	3	5
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	4	3	4	4
7. การยอมรับรวม	2	3	4	5

ตารางภาพผนวก ค.9 แสดงแบบทดสอบทางประสาทสัมผัสการคืนรูปด้วยน้ำร้อนให้คะแนนแบบ

Hedonic scale 1-7 ของผู้ทดสอบที่มีความรู้เรื่องข้าวกล้องสำเร็จรูป คนที่ 4

ลักษณะทางประสาทสัมผัส	ตัวอย่าง			
	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:0.8	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:1.0	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:1.2	อัตราส่วนข้าวจําปอน นํ้ากึ่งสำเร็จรูป ต่อนํ้าที่ 1:1.4
1. สี	5	5	6	6
2. ความสมบูรณ์ของเมล็ด	4	5	5	5
3. การเกาะตัวของเมล็ด	2	2	2	3
4. กลิ่น	2	2	3	4
5. รสชาติ	4	3	2	3
6. เนื้อสัมผัส ได้แก่ ความนุ่ม ความเหนียว	3	3	3	4
7. การยอมรับรวม	2	2	4	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

รูปภาพผนวก ง.1-2 การวิเคราะห์การเจลาติไนส์

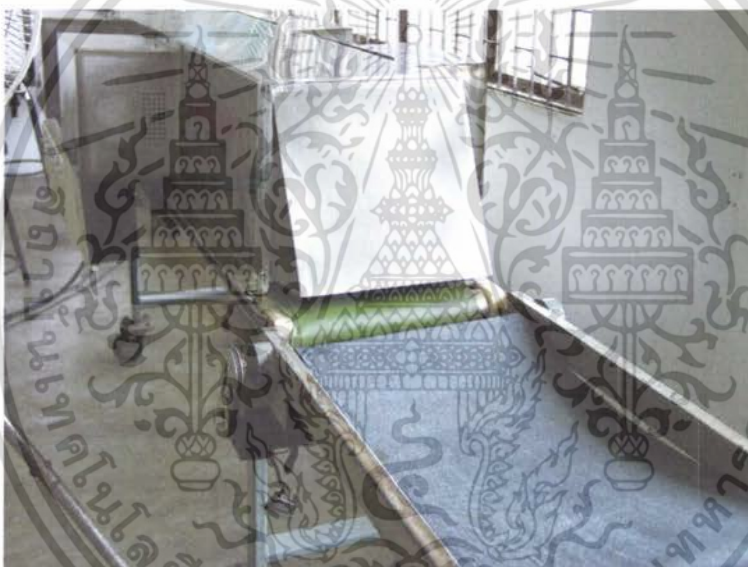
รูปภาพผนวก ง.3-4 เครื่อง centrifuge

รูปภาพผนวก ง.5 ข้าวจากปอนนิก้า ตราซัง พันธุ์ชาซานิกิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6)

(7)

รูปภาพผนวก ง.6 ถาดพลาสติกโพลีโพรพิลีน

รูปภาพผนวก ง.7 อู๋มอญไม้โครเวฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

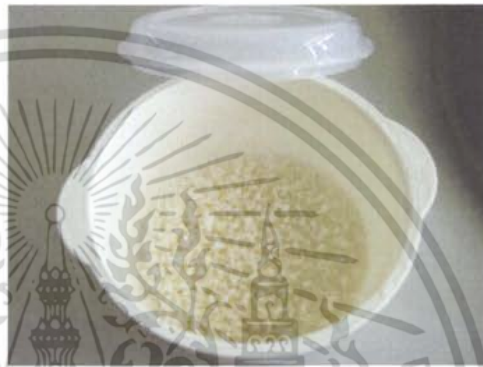
(8)

(9)

(10)

(11)

(12)

- รูปภาพผนวก ง.8-10 การคั้นรูปด้วยไมโครเวฟ
 รูปภาพผนวก ง.11 ข้าวจายอนนิก้าคั้นรูปจากไมโครเวฟ
 รูปภาพผนวก ง.12 ข้าวจายอนนิก้าคั้นรูปจากน้ำร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการศึกษาการผลิตข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จ

หุงข้าวจากปอน นิก้า โดยมีอัตราส่วน 3 ระดับ

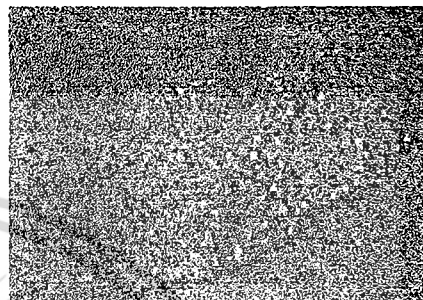
และตรวจสอบการเจลลาคีไนส์ (Degree of Gelatinization)(Birch and Priestley, 1973)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วนำไปใส่ภาชนะปิดสนิท
 ตรวจสอบความชื้น (moisture content)
 (AOAC. 1995) ของข้าวเจ้าปอนนี้กำลังสำเร็จรูป

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติของข้อมูลด้วยแผนการทดลองแบบ
 Complete Randomized Design (CRD) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS
 Version 7.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New
 Multiple Range Test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาวิธีการคืนรูปโดยใช้ไมโครเวฟและน้ำร้อน

เลือกใช้อัตราส่วนระหว่างข้าวจากปอนนิก้าถึงสำเร็จ

รูปที่ดีที่สุดจากข้อ ต่อไปที่ใช้ในการคืนรูป

คือ 1:0.8, 1:1 , 1:1.2 , 1:1.4

เปรียบเทียบการคืนรูปของข้าวจากปอนนิก้า
ในข้าวที่มีลักษณะหรือเมล็ดข้าวที่หุงสุกใหม่

นำข้าวที่ในการคืนรูปในข้อ 2.1 และ 2.2 มาทำการทดสอบทางประสาทสัมผัสและการยอมรับรวม
เปรียบเทียบความแตกต่างกับข้าวที่หุงสุกใหม่ด้วยวิธี Hedonic Scale โดยใช้ผู้ทดสอบที่ศึกษาเรื่องข้าว

จำนวน 4 คน

วิเคราะห์ความแตกต่างทางด้านสถิติ โดยใช้แผนการทดลองวิธี
Complete Blocks Design (CBD) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูป SPSS Version 7.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้